

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2022/1206 af 12. juli 2022 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område 1
- ★ Konvention om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område 4

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) 2022/1207 af 12. juli 2022 om ændring af forordning (EF) nr. 974/98 med henblik på indførelse af euroen i Kroatien 16
- ★ Rådets forordning (EU) 2022/1208 af 12. juli 2022 om ændring af forordning (EF) nr. 2866/98 med hensyn til euro-omregningskursen for Kroatien 18
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1209 af 5. maj 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 for så vidt angår proceduren for at pålægge administrative bøder og metoderne til at beregne og opkræve dem ⁽¹⁾ 19
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1210 af 13. juli 2022 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår formatet for insiderlister og deres ajourføringer ⁽¹⁾ 23

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2022/1211 af 12. juli 2022 om Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023 31
 - ★ Rådets afgørelse (EU) 2022/1212 af 12. juli 2022 om ændring af afgørelse 1999/70/EF om de nationale centralbankers eksterne revisorer for så vidt angår de eksterne revisorer for Banco de Portugal 35
-

III Andre retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 276/21/COL af 8. december 2021 om det norske regionalstøttekort 2022-2027 (Norge) [2022/1213] 37
-

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/469 af 14. februar 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 923/2012, forordning (EU) nr. 139/2014 og forordning (EU) 2017/373 for så vidt angår krav til lufttrafikstyring/luftfartstjenester, udformning af luftrumsstrukturer og datakvalitet, sikkerheden på baner og om ophævelse af forordning (EU) nr. 73/2010 (EUT L 104 af 3.4.2020) 58
- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L 170 af 12.5.2021) 63
- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/612 af 6. april 2022 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (omarbejdning) (EUT L 115 af 13.4.2022) 65
- ★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1338 af 11. august 2021 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/373 for så vidt angår rapporteringskrav og indberetningskanaler mellem organisationer og krav til meteorologiske tjenester (EUT L 289 af 12.8.2021) 66

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/1206

af 12. juli 2022

om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område («konventionen») blev indgået inden for rammerne af Haagerkonferencen om International Privatrecht den 2. juli 2019.
- (2) Med konventionen tilstræbes det at fremme adgangen til bilæggelse af tvister inden for retssystemet globalt ved hjælp af et øget internationalt retligt samarbejde. Konventionen har navnlig til formål at reducere risici og omkostninger i forbindelse med grænseoverskridende retssager og tvistbilæggelse og dermed lette international handel, investeringer og mobilitet.
- (3) Unionen deltog aktivt i forhandlingerne forud for vedtagelsen af konventionen og er enig i dens mål.
- (4) Unionsborgere og EU-virksomheder, der ønsker at få en retsafgørelse, der er truffet i Unionen, anerkendt og fuldbyrdet i et land uden for Unionen, står i øjeblikket over for et spredt juridisk landskab, da der mangler en overordnet international ramme for anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Væksten i de internationale handels- og investeringsstrømme har øget de juridiske risici for Unionsborgere og EU-virksomheder.
- (5) Denne situation bør derfor afhjælpes gennem oprettelsen af et forudsigeligt system for grænseoverskridende anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Disse mål kan kun nås ved at tilslutte sig en ordning med gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser mellem stater som den, der er etableret inden for rammerne af konventionen. Samtidig vil konventionen kun tillade anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser fra tredjelande i Unionen, hvis de grundlæggende principper i EU-retten overholdes.
- (6) I henhold til konventionens artikel 26 kan organisationer for regional økonomisk integration, der har kompetence på nogle af eller alle de områder, som konventionen regulerer, som f.eks. Unionen, undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen.

⁽¹⁾ Godkendelse af 23.6.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (7) I henhold til artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Unionen enekompetence til at indgå internationale aftaler for så vidt indgåelsen kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde. Konventionen påvirker EU-lovgivningen, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽²⁾. Unionen har derfor enekompetence på alle de i konventionen regulerede områder.
- (8) Det fremgår af konventionens artikel 24, stk. 3, og artikel 28, at tiltrædelse af konventionen kan finde sted, inden den træder i kraft.
- (9) Unionen bør derfor tiltræde konventionen.
- (10) Ved tiltrædelse af konventionen bør Unionen i overensstemmelse med konventionens artikel 27 erklære, at den har kompetence på alle de af konventionen regulerede områder. Medlemsstaterne vil således være bundet af konventionen i kraft af Unionens tiltrædelse.
- (11) I sager om leje- eller forpagtningsaftaler til andre formål end beboelse er domstolene i den medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende, tillagt enekompetence i medfør af forordning (EU) nr. 1215/2012. Konventionen indeholder ikke sådanne regler om enekompetence i relation til leje eller forpagtning til andre formål end beboelse. Ved tiltrædelse af konventionen bør Unionen derfor i overensstemmelse med konventionens artikel 18 erklære, at den ikke vil anvende konventionen på leje- eller forpagtningsaftaler til andre formål end beboelse for så vidt angår fast ejendom, der er beliggende i Unionen.
- (12) Irland er bundet af forordning (EU) nr. 1215/2012 og deltager derfor i vedtagelsen af denne afgørelse.
- (13) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område godkendes herved på Unionens vegne ⁽³⁾.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den eller de personer, der er beføjet til på Unionens vegne at foranstalte den deponering af det tiltrædelsesinstrument, som er omhandlet i konventionens artikel 24, stk. 4, (»instrumentet«).

Artikel 3

Ved deponering af instrumentet afgiver Unionen følgende erklæring i henhold konventionens artikel 27, stk. 1.

»Den Europæiske Union erklærer i overensstemmelse med konventionens artikel 27, stk. 1, at den har kompetence på alle de områder, der reguleres af denne konvention. Dens medlemsstater undertegner, ratificerer, accepterer eller godkender ikke konventionen, men vil være bundet af konventionen i kraft af Den Europæiske Unions tiltrædelse.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Se side 4 i denne EUT.

I forbindelse med denne erklæring omfatter udtrykket »Den Europæiske Union« ikke Kongeriget Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.«

Artikel 4

Ved deponering af instrumentet afgiver Unionen følgende erklæring i henhold konventionens artikel 18 for så vidt angår leje- eller forpagtningsaftaler vedrørende fast ejendom til andre formål end beboelse:

»Den Europæiske Union erklærer i overensstemmelse med konventionens artikel 18, at den ikke vil anvende konventionen på leje- eller forpagtningsaftaler til andre formål end beboelse for så vidt angår fast ejendom, der er beliggende i Den Europæiske Union.«

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen ⁽⁴⁾.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2022.

På Rådets vegne
Z. STANJURA
Formand

⁽⁴⁾ Datoen for konventionens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

OVERSÆTTELSE**KONVENTION OM ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE AF UDENLANDSKE
RETSAFGØRELSE PÅ DET CIVIL- OG HANDELSRETLIGE OMRÅDE**

De kontraherende parter i denne konvention,

som ønsker at fremme effektiv adgang til domstolsprøvelse for alle og lette regelbaseret multilateral handel og multilaterale investeringer samt mobilitet via retligt samarbejde,

som er overbevist om, at et sådant samarbejde kan styrkes gennem indførelse af et ensartet sæt overordnede regler for anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område for at lette en effektiv anerkendelse og fuldbyrdelse af sådanne retsafgørelser,

som er overbevist om, at et sådant forstærket retligt samarbejde navnlig kræver en international retlig ordening, der giver større forudsigelighed og sikkerhed i forbindelse med den globale udveksling af udenlandske retsafgørelser, og som supplerer *konventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler*,

har besluttet at indgå denne konvention herom og er blevet enige om følgende bestemmelser —

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER*Artikel 1***Anvendelsesområde**

1. Denne konvention finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Den omfatter navnlig ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender.
2. Denne konvention finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse i en kontraherende stat af en retsafgørelse truffet af en domstol i en anden kontraherende stat.

*Artikel 2***Udelukkelser fra anvendelsesområdet**

1. Denne konvention finder ikke anvendelse på følgende spørgsmål —
 - a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne
 - b) underholdsforpligtelser
 - c) andre familieretlige anliggender, herunder ordninger for formueforholdet mellem ægtefæller samt andre rettigheder eller forpligtelser i forbindelse med ægteskab eller lignende partnerskabsforhold
 - d) testamenter og arv
 - e) insolvens, akkord, likvidation af finansielle institutioner og tilsvarende forhold
 - f) personbefordring og godstransport
 - g) grænseoverskridende havforurening, havforurening i områder uden for national jurisdiktion, havforurening fra skibe, begrænsning af erstatningsansvar for søretlige krav og generelt gennemsnit
 - h) erstatningsansvar for atomare skader
 - i) juridiske personers eller sammenslutningers af fysiske og juridiske personers gyldighed, ugyldighed eller opløsning, samt gyldigheden af beslutninger truffet af deres organer
 - j) gyldigheden af indførelser i offentlige registre
 - k) ærekrænkelse
 - l) privatlivets fred
 - m) intellektuel ejendomsret

- n) væbnede styrkers aktiviteter, herunder deres personales aktiviteter under udøvelsen af deres officielle hverv
- o) retshåndhævelsesaktiviteter, herunder retshåndhævelsespersonalets aktiviteter i forbindelse med udøvelsen af deres officielle hverv
- p) kartelsager (konkurrence), medmindre retsafgørelsen er baseret på en adfærd, der udgør en konkurrencebegrænsende aftale eller samordnet praksis mellem faktiske eller potentielle konkurrenter med henblik på fastsættelse af priser, afgivelse af manipulerede bud, fastsættelse af produktionsbegrænsninger eller kvoter eller opdeling af markeder ved at fordele kunder, leverandører, territorier eller handelslinjer, og hvor en sådan adfærd og dens virkninger begge fandt sted i domsstaten
- q) omlægning af statsgæld ved hjælp af ensidige statslige foranstaltninger.

2. En retsafgørelse er ikke udelukket fra denne konventions anvendelsesområde, når et spørgsmål, hvorpå denne konvention ikke finder anvendelse, kun er opstået som et præjudicielt spørgsmål i den sag, hvor retsafgørelsen er truffet, og ikke var tvistens egentlige genstand. Den omstændighed, at et sådant spørgsmål opstod som led i de kontradiktoriske retsforhandlinger, kan navnlig ikke i sig selv medføre, at retsafgørelsen udelukkes fra konventionens anvendelsesområde, hvis dette spørgsmål ikke var tvistens egentlige genstand.

3. Denne konvention finder ikke anvendelse på voldgiftssager og lignende sager.

4. En retsafgørelse er ikke udelukket fra denne konventions anvendelsesområde, blot fordi en stat, herunder en regering, en statslig myndighed eller en person, der repræsenterer staten, er part i tvisten.

5. Intet i denne konvention indskrænker privilegier og immuniteter, som er indrømmet stater eller internationale organisationer for så vidt angår disse og deres ejendom.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne konvention forstås ved —

- a) »sagsøgt«: en person, over for hvem kravet eller modkravet blev fremsat i domsstaten
- b) »retsafgørelse«: enhver af en domstol truffet realitetsafgørelse uanset dens benævnelse, herunder en dom eller en kendelse, og tillige en af domstolen (herunder af et dommerkontor) foretaget fastsættelse af sagsomkostninger, forudsat at fastsættelsen vedrører en realitetsafgørelse, der kan anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til denne konvention. Et foreløbigt sikrende retsmiddel betragtes ikke som en retsafgørelse.

2. En enhed eller person, der ikke er en fysisk person, anses for at have sit sædvanlige opholdssted i den stat —

- a) i hvilken dens vedtægtsmæssige hjemsted ligger
- b) i henhold til hvis ret den blev stiftet
- c) i hvilken dens hovedkontor ligger, eller
- d) i hvilken dens hovedforretningssted ligger.

KAPITEL II

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

Artikel 4

Almindelige bestemmelser

1. En retsafgørelse, der er truffet af en domstol i en kontraherende stat (domsstaten), skal anerkendes og fuldbyrdes i en anden kontraherende stat (den anmodede stat) i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel. Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan kun afslås af de grunde, der er fastsat i denne konvention.

2. Der foretages ingen realitetsprøvelse af retsafgørelsen i den anmodede stat. Der må kun foretages sådan prøvelse, som er nødvendig for anvendelsen af denne konvention.
3. En retsafgørelse skal kun anerkendes, hvis den har retskraft i domsstaten, og den skal kun fuldbyrdes, hvis den kan fuldbyrdes i domsstaten.
4. Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan udsættes eller afslås, hvis den i stk. 3 omhandlede retsafgørelse er appelleret i domsstaten, eller hvis fristen for ordinær appel af afgørelsen ikke er udløbet. Et afslag er ikke til hinder for en senere anmodning om anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelsen.

Artikel 5

Grundlaget for anerkendelse og fuldbyrdelse

1. En retsafgørelse kan anerkendes og fuldbyrdes, hvis et af følgende krav er opfyldt —
 - a) den person, i forhold til hvem der anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse, havde sit sædvanlige opholdssted i domsstaten på det tidspunkt, hvor den pågældende blev part i sagen ved domstolen i domsstaten
 - b) den fysiske person, i forhold til hvem der anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse, havde sit hovedforretningssted i domsstaten på det tidspunkt, hvor personen blev part i sagen ved domstolen i domsstaten, og det krav, der ligger til grund for retsafgørelsen, er opstået som følge af denne virksomheds aktiviteter
 - c) den person, over for hvem der anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse, er den person, der fremsatte det krav, bortset fra et modkrav, som ligger til grund for retsafgørelsen
 - d) sagsøgte havde en filial, et agentur eller en lignende virksomhed uden status som selvstændig juridisk person i domsstaten på det tidspunkt, hvor den pågældende blev part i sagen ved domstolen i domsstaten, og det krav, der ligger til grund for retsafgørelsen, er opstået som følge af den pågældende filials, det pågældende agenturs eller den pågældende virksomheds aktiviteter
 - e) sagsøgte udtrykkeligt anerkendte domstolen i domsstatens kompetence som led i den sag, hvor retsafgørelsen blev truffet
 - f) sagsøgte afgav indlæg vedrørende sagens realitet for domstolen i domsstaten uden at bestride domstolens kompetence inden for den frist, der er fastsat i domsstatens ret, medmindre det er åbenbart, at en indsigelse mod kompetencen eller udøvelsen af kompetencen ikke ville være blevet taget til følge i medfør af nævnte ret
 - g) retsafgørelsen vedrørte en kontraktlig forpligtelse, og den blev truffet af en domstol i den stat, hvor opfyldelsen af denne forpligtelse fandt sted eller skulle have fundet sted, i overensstemmelse med
 - i) parternes aftale, eller
 - ii) den ret, der finder anvendelse på aftalen, i mangel af et aftalt opfyldelsessted,
medmindre sagsøgtes virksomhed i forbindelse med transaktionen tydeligvis ikke udgjorde en formålstjenlig og væsentlig tilknytning til denne stat
 - h) retsafgørelsen vedrørte leje- eller forpagtningsaftaler vedrørende fast ejendom, og den blev truffet af en domstol i den stat, hvor ejendommen er beliggende
 - i) retsafgørelsen, der gik sagsøgte imod, vedrørte en kontraktlig forpligtelse, der er sikret ved en tinglig rettighed i en fast ejendom beliggende i domsstaten, hvis det kontraktmæssige krav blev fremsat sammen med et krav over for den samme sagsøgte vedrørende denne tinglige rettighed
 - j) retsafgørelsen vedrørte en forpligtelse uden for kontraktforhold, der udspringer af død, personskade, beskadigelse eller tab af et materielt gode, og den handling eller undladelse, der er årsag til skaden, fandt sted i domsstaten, uanset hvor skaden blev forvoldt

- k) retsafgørelsen vedrører gyldigheden, opbygningen, virkningerne, administrationen eller ændringen af en frivilligt oprettet trust, som der foreligger skriftlig dokumentation for, og —
- i) på det tidspunkt, hvor sagen blev anlagt, var domsstaten i trustdokumentet udpeget som den stat, ved hvis domstole tvister om sådanne spørgsmål skulle afgøres, eller
 - ii) på det tidspunkt, hvor sagen blev anlagt, var domsstaten udtrykkeligt eller implicit angivet i stiftelsesdokumentet som den stat, hvor trustens hovedkontor er beliggende.
- Dette litra finder kun anvendelse på retsafgørelser vedrørende interne aspekter i en trust mellem personer, der indgår eller indgik i trusten
- l) retsafgørelsen vedrørte et modkrav —
- i) i det omfang, det var til fordel for modparten, forudsat at modkravet udsprang af den samme transaktion eller begivenhed som kravet, eller
 - ii) i det omfang retsafgørelsen gik modparten imod, medmindre det var et krav i henhold til domsstatens ret, at modkravet blev fremsat for at undgå præklusion
- m) retsafgørelsen blev truffet af en domstol, der er udpeget i en aftale, der er indgået eller dokumenteret skriftligt eller ved hjælp af ethvert andet kommunikationsmiddel, der gør oplysningerne tilgængelige, således at de kan anvendes til en efterfølgende henvisning, bortset fra en eksklusiv værnetingsaftale.

I dette litra forstås ved »eksklusiv værnetingsaftale«: en mellem to eller flere parter indgået aftale, hvori det er fastsat, at allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i forbindelse med et bestemt retsforhold skal indbringes for domstolene i en stat eller for en eller flere nærmere angivne domstole i en stat, således at ingen andre domstole har kompetence til at behandle sådanne tvister.

2. Hvis der anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse i forhold til en fysisk person, der primært varetager sine personlige, sin families eller sin husholdnings interesser (en forbruger) i spørgsmål om forbrugeraftaler, eller i forhold til en arbejdstager i spørgsmål vedrørende arbejdstagerens ansættelseskontrakt —

- a) finder stk. 1, litra e), kun anvendelse, hvis samtykket er afgivet mundtligt eller skriftligt over for domstolen
- b) finder stk. 1, litra f), g) og m), ikke anvendelse.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på en retsafgørelse, der vedrørte lejeaftaler vedrørende fast ejendom til beboelse eller vedrørte registrering af fast ejendom. En sådan retsafgørelse kan kun anerkendes og fuldbyrdes, hvis den er truffet af en domstol i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Artikel 6

Eksklusivt grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse

Uanset artikel 5 anerkendes og fuldbyrdes en retsafgørelse om tinglige rettigheder i fast ejendom kun, hvis ejendommen er beliggende i domsstaten.

Artikel 7

Afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse

1. Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan afslås, hvis —
- a) stævningen eller et hermed ligestillet processkrift, der indeholder de vigtigste oplysninger om kravet —
 - i) ikke er blevet forkyndt for sagsøgte i rette tid og på en sådan måde, at vedkommende har haft mulighed for at varetage sit forsvar, medmindre sagsøgte har deltaget i et retsmøde og redegjort for sine synspunkter ved domstolen i domsstaten uden at anfægte forkyndelsen, forudsat at det i henhold til domsstatens ret var muligt at anfægte forkyndelsen, eller

- ii) i den anmodede stat er blevet forkyndt for sagsøgte på en måde, der er uforenelig med den anmodede stats grundlæggende retsprincipper vedrørende forkyndelse af dokumenter
- b) retsafgørelsen er opnået ved svig
- c) anerkendelse eller fuldbyrdelse ville være åbenbart uforenelig med samfundsordenen i den anmodede stat, herunder situationer hvor den konkrete sag, der gav anledning til retsafgørelsen, har været uforenelig med grundlæggende retsplejprincipper i nævnte stat, og situationer hvor statens sikkerhed og suverænitet kan bringes i fare
- d) sagen ved domstolen i domsstaten var i strid med en aftale eller en klausul i et trustdokument, i henhold til hvilken tvisten skulle afgøres ved en domstol i en anden stat end domsstaten
- e) retsafgørelsen strider mod en retsafgørelse, der i den anmodede stat er afsagt af en domstol i en tvist mellem de samme parter, eller
- f) retsafgørelsen strider mod en tidligere retsafgørelse, der er afsagt af en domstol i en anden stat mellem de samme parter i en tvist om samme sagsgenstand, forudsat at den tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den anmodede stat.
2. Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan udsættes eller afslås, hvis der verserer en sag mellem de samme parter om samme sagsgenstand ved en domstol i den anmodede stat, og hvis —
- a) sagen blev anlagt ved domstolen i den anmodede stat førend ved domstolen i domsstaten, og
- b) der er en tæt forbindelse mellem tvisten og den anmodede stat.

Et afslag efter dette stykke er ikke til hinder for en senere anmodning om anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelsen.

Artikel 8

Præjudicielle spørgsmål

1. En afgørelse om et præjudicielt spørgsmål kan ikke anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til denne konvention, hvis afgørelsen vedrører et spørgsmål, hvorpå denne konvention ikke finder anvendelse, eller et spørgsmål som omhandlet i artikel 6, hvorom en domstol i en anden stat end den i nævnte artikel omhandlede stat har truffet afgørelse.
2. Anerkendelse eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse kan afslås, hvis og i det omfang retsafgørelsen hviler på en afgørelse om et spørgsmål, hvorpå denne konvention ikke finder anvendelse, eller et spørgsmål som omhandlet i artikel 6, hvorom en domstol i en anden stat end den i nævnte artikel omhandlede stat har truffet afgørelse.

Artikel 9

Udskillelse

En udskillelig del af en retsafgørelse anerkendes eller fuldbyrdes, hvis der anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse af den pågældende del, eller hvis kun en del af retsafgørelsen kan anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til denne konvention.

Artikel 10

Erstatning

1. Anerkendelse eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse kan afslås, hvis og i det omfang der ved retsafgørelsen er tilkendt en erstatning, herunder erstatning med afskrækkende eller straffende formål, som ikke er en kompensation til en af parterne for det faktiske tab eller den faktiske skade, der er lidt.

2. Den domstol, hvortil anmodningen indgives, skal tage hensyn til, om og i hvilket omfang den af domstolen i domsstaten tilkendte erstatning har til formål at dække omkostninger og udgifter i forbindelse med sagen.

Artikel 11

Forlig (*transactions judiciaires*)

Forlig (*transactions judiciaires*), som en domstol i en kontraherende stat har godkendt, eller som under sagens behandling er blevet indgået ved en domstol i en kontraherende stat, og som i domsstaten kan fuldbyrdes på samme måde som en retsafgørelse, fuldbyrdes i henhold til denne konvention på samme måde som en retsafgørelse.

Artikel 12

Dokumenter, der skal fremlægges

1. Den part, der anmoder om anerkendelse eller fuldbyrdelse, skal fremlægge —
 - a) en fuldstændig og bekræftet kopi af retsafgørelsen
 - b) hvis der er tale om en udeblivelsesdom, originalen eller en bekræftet kopi af et dokument, hvoraf det fremgår, at stævningen eller et hermed ligestillet processkrift er blevet forkyndt for den udeblevne part
 - c) eventuelle dokumenter, som måtte være nødvendige for at konstatere, at retsafgørelsen har retskraft, eller, hvis det er relevant, kan fuldbyrdes i domsstaten
 - d) i det i artikel 11 omhandlede tilfælde, en attest fra en domstol (herunder fra et dommerkontor) i oprindelsesstaten, hvoraf det fremgår, at forliget eller en del heraf i domsstaten kan fuldbyrdes på samme måde som en retsafgørelse.
2. Hvis retsafgørelsens præmisser ikke gør det muligt for den domstol, hvortil anmodningen indgives, at efterprøve, om betingelserne i dette kapitel er opfyldt, kan retten kræve alle nødvendige dokumenter fremlagt.
3. En anmodning om anerkendelse eller fuldbyrdelse kan vedlægges et dokument vedrørende retsafgørelsen, der er udfærdiget af en domstol (herunder af et dommerkontor) i domsstaten, i den udformning, som Haagerkonferencen om International Privatrecht har anbefalet og offentliggjort.
4. Hvis de i denne artikel omhandlede dokumenter ikke er affattet på et officielt sprog i den anmodede stat, skal de ledsages af en autoriseret oversættelse til et officielt sprog, medmindre andet er fastsat i den anmodede stats ret.

Artikel 13

Procedure

1. Proceduren for anerkendelse, fuldbyrdelsespåtegning, registrering med henblik på fuldbyrdelse og fuldbyrdelse af retsafgørelsen er underlagt den anmodede stats ret, medmindre andet er fastsat i denne konvention. Domstolen i den anmodede stat skal behandle sagen så hurtigt som muligt.
2. Domstolen i den anmodede stat må ikke afslå at anerkende eller fuldbyrde en retsafgørelse i henhold til denne konvention med den begrundelse, at der bør anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse i en anden stat.

Artikel 14

Sagsomkostninger

1. Det kan ikke pålægges den part, som i en kontraherende stat begærer fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet af en domstol i en anden kontraherende stat, at stille sikkerhed eller betale et depositum af nogen art med den begrundelse, at parten er udlænding eller ikke har bopæl eller sit opholdssted i det land, hvor der anmodes om fuldbyrdelse.

2. Et pålæg om betaling af sagsomkostninger, der er afgivet i en kontraherende stat over for enhver person, der er fritaget for krav om at stille sikkerhed eller betale depositum i medfør af stk. 1 eller i henhold til retten i den stat, hvor sagen er anlagt, skal efter anmodning fra den person, der er berettiget til erstatning af sagsomkostninger, gøres eksigibelt i enhver anden kontraherende stat.

3. En stat kan erklære, at den ikke vil anvende stk. 1, eller afgive en erklæring, hvori den udpeger de af dens domstole, der ikke vil anvende stk. 1.

Artikel 15

Anerkendelse og fuldbyrdelse i henhold til national ret

Denne konvention er ikke til hinder for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser i henhold til national ret, jf. dog artikel 6.

KAPITEL III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 16

Overgangsbestemmelse

Denne konvention finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, hvis konventionen på det tidspunkt, hvor sagen blev anlagt i domsstaten, havde retsvirkning mellem denne stat og den anmodede stat.

Artikel 17

Erklæringer om begrænsning af anerkendelsen og fuldbyrdelsen

En stat kan erklære, at dens domstole kan afslå at anerkende eller fuldbyrde en retsafgørelse, der er truffet af en domstol i en anden kontraherende stat, hvis parterne havde deres opholdssted i den anmodede stat, og forbindelsen mellem parterne og alle andre relevante forhold i tvisten, bortset fra beliggenheden af domstolen i domsstaten, udelukkende havde tilknytning til den anmodede stat.

Artikel 18

Erklæringer om specifikke områder

1. Når en stat har en stærk interesse i ikke at anvende denne konvention på et specifikt område, kan den pågældende stat erklære, at den ikke vil anvende konventionen på dette område. En stat, der afgiver en sådan erklæring, skal sikre, at erklæringen ikke er mere omfattende end nødvendigt, og at det specifikke udelukkede område er klart og præcist defineret.

2. For så vidt angår det pågældende område, finder konventionen ikke anvendelse —

- a) i den kontraherende stat, der har afgivet erklæringen
- b) i andre kontraherende stater, hvor der anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse truffet af en domstol i den kontraherende stat, der har afgivet erklæringen.

Artikel 19

Erklæringer vedrørende retsafgørelser, der vedrører en stat

1. En stat kan erklære, at den ikke vil anvende denne konvention på retsafgørelser, der er truffet i sager, hvori en af følgende er part —

- a) den pågældende stat eller en fysisk person, der repræsenterer den pågældende stat, eller
- b) en statslig myndighed i den pågældende stat eller en fysisk person, der repræsenterer en sådan statslig myndighed.

En stat, der afgiver en sådan erklæring, skal sikre, at erklæringen ikke er mere omfattende end nødvendigt, og at udelukkelsen fra anvendelsesområdet er klart og præcist defineret. I erklæringen sondres der ikke mellem retsafgørelser, hvor staten, en statslig myndighed i den pågældende stat eller en fysisk person, der repræsenterer en af dem, er sagsøgt eller sagsøger i sagen ved domstolen i domsstaten.

2. Anerkendelse eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet af en domstol i en stat, der har afgivet en erklæring efter stk. 1, kan afslås, hvis retsafgørelsen udsprang af en sag, som enten den stat, der har afgivet erklæringen, eller den anmodede stat, en af deres statslige myndigheder eller en fysisk person, der repræsenterer en af dem, er part i, i samme omfang som angivet i erklæringen.

Artikel 20

Ensartet fortolkning

Ved fortolkningen af denne konvention skal der tages hensyn til dens internationale karakter og behovet for at fremme en ensartet anvendelse af den.

Artikel 21

Gennemgang af konventionens funktion

Generalsekretæren for Haagerkonferencen om International Privatrecht sørger med regelmæssige mellemrum for gennemgang af denne konventions funktion, herunder eventuelle erklæringer, og aflægger rapport til Rådet for Almindelige Anliggender og Politik.

Artikel 22

Forskellige retssystemer

1. I forbindelse med en kontraherende stat, hvor to eller flere retssystemer finder anvendelse i forskellige territoriale enheder for så vidt angår et i denne konvention omhandlet område —

- a) skal en henvisning til en stats ret eller procedurer forstås som en henvisning til den ret eller de procedurer, der gælder for den pågældende territoriale enhed
- b) skal en henvisning til domstolen eller domstolene i en stat forstås som en henvisning til domstolen eller domstolene i den pågældende territoriale enhed
- c) skal en henvisning til forbindelsen med en stat forstås som en henvisning til forbindelsen med den pågældende territoriale enhed
- d) skal en henvisning til en tilknytningsfaktor i forbindelse med en stat forstås som en henvisning til denne tilknytningsfaktor i forbindelse med den pågældende territoriale enhed.

2. Uanset stk. 1 er en kontraherende stat med to eller flere territoriale enheder, hvor der gælder forskellige retssystemer, ikke forpligtet til at anvende denne konvention i tilfælde, der udelukkende vedrører disse forskellige territoriale enheder.

3. En domstol i en territorial enhed i en kontraherende stat med to eller flere territoriale enheder, hvor der gælder forskellige retssystemer, er ikke forpligtet til at anerkende eller fuldbyrde en retsafgørelse fra en anden kontraherende stat, blot fordi retsafgørelsen i henhold til denne konvention er blevet anerkendt eller fuldbyrdet i en anden territorial enhed i samme kontraherende stat.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på regionale organisationer for økonomisk integration.

Artikel 23

Forbindelsen med andre internationale aftaler

1. Denne konvention skal fortolkes således, at den så vidt muligt skal være forenelig med andre traktater, der gælder for de kontraherende stater, uanset om disse er indgået før eller efter denne konvention.

2. Denne konvention berører ikke en kontraherende stats anvendelse af en traktat, der er indgået før denne konvention.
3. Denne konvention berører ikke en kontraherende stats anvendelse af en traktat, der er indgået efter denne konvention, for så vidt angår anerkendelse eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet af en domstol i en anden kontraherende stat, der også er part i nævnte traktat. Intet i den anden traktat berører forpligtelserne i artikel 6 over for kontraherende stater, der ikke er parter i nævnte traktat.
4. Denne konvention berører ikke anvendelsen af regler, der hidrører fra en organisation for regional økonomisk integration, som er part i denne konvention, for så vidt angår anerkendelse eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet af en domstol i en anden kontraherende stat, der også er medlemsstat af organisationen for regional økonomisk integration, hvis —
 - a) reglerne blev vedtaget, inden denne konvention blev indgået, eller
 - b) reglerne blev vedtaget, efter denne konvention blev indgået, i det omfang de ikke berører forpligtelserne i artikel 6 over for kontraherende stater, der ikke er medlemsstater af organisationen for regional økonomisk integration.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse

1. Denne konvention er åben for undertegnelse af alle stater.
2. Denne konvention skal ratificeres, accepteres, godkendes eller tiltrædes af signatarstaterne.
3. Denne konvention er åben for tiltrædelse af alle stater.
4. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter deponeres i Kongeriget Nederlandenes udenrigsministerium, som er depositar for konventionen.

Artikel 25

Erklæringer vedrørende forskellige retssystemer

1. Hvis en stat har to eller flere territoriale enheder, hvor forskellige retssystemer finder anvendelse på områder, der er omfattet af denne konvention, kan den erklære, at konventionen skal omfatte alle dens territoriale enheder eller kun en eller flere af dem. I en sådan erklæring skal det udtrykkeligt angives, hvilke territoriale enheder konventionen finder anvendelse på.
2. Hvis en stat ikke afgiver nogen erklæring efter denne artikel, finder konventionen anvendelse i alle den pågældende stats territoriale enheder.
3. Denne artikel finder ikke anvendelse på regionale organisationer for økonomisk integration.

Artikel 26

Organisationer for regional økonomisk integration

1. En organisation for regional økonomisk integration, der udelukkende består af suveræne stater, og som har kompetence på alle eller nogle af de områder, som denne konvention regulerer, kan undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde denne konvention. Organisationen for regional økonomisk integration har i så fald de samme rettigheder og forpligtelser som en kontraherende stat, i det omfang organisationen har kompetence på de områder, der reguleres af denne konvention.

2. Organisationen for regional økonomisk integration giver på tidspunktet for undertegnelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse depositaren skriftlig notifikation om de områder, der er omfattet af denne konvention, og for hvilke denne organisation har fået overdraget kompetence fra dens medlemsstater. Organisationen giver straks depositaren skriftlig notifikation om eventuelle ændringer af dens kompetence i forhold til dens seneste notifikation efter dette stykke.
3. Med henblik på denne konventions ikrafttræden medregnes instrumenter, der er deponeret af en organisation for regional økonomisk integration, ikke, medmindre organisationen for regional økonomisk integration i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, erklærer, at dens medlemsstater ikke vil blive parter i denne konvention.
4. En henvisning til en »kontraherende stat« eller »stat« i denne konvention skal, hvor det er relevant, også forstås som en henvisning til en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 27

Organisationer for regional økonomisk integration som kontraherende parter uden deres medlemsstater

1. På tidspunktet for undertegnelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse kan en organisation for regional økonomisk integration erklære, at den har kompetence på alle de områder, der reguleres af denne konvention, og at dens medlemsstater ikke vil blive parter i denne konvention, men vil være bundet heraf i kraft af organisationens undertegnelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse.
2. Hvis en organisation for regional økonomisk integration afgiver en erklæring i overensstemmelse med stk. 1, skal en henvisning til en »kontraherende stat« eller »stat« i denne konvention, hvor det er relevant, også forstås som en henvisning til organisationens medlemsstater.

Artikel 28

Ikrafttræden

1. Denne konvention træder i kraft på den første dag i måneden efter udløbet af den periode, i hvilken der kan gives notifikation i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2, for så vidt angår den anden stat, der har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument som omhandlet i artikel 24.
2. Herefter træder denne konvention i kraft —
 - a) for hver stat, der efterfølgende ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder den, på den første dag i den måned, der følger efter udløbet af den periode, i hvilken der kan gives notifikation i henhold til artikel 29, stk. 2, for så vidt angår den pågældende stat
 - b) for territoriale enheder, som bliver omfattet af denne konvention i overensstemmelse med artikel 25 efter konventionen trådte i kraft i den stat, der afgav erklæringen, på den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra notifikationen af den i nævnte artikel omhandlede erklæring.

Artikel 29

Oprettelse af forbindelser i henhold til konventionen

1. Denne konvention har kun virkning mellem to kontraherende stater, hvis ingen af dem har givet depositaren notifikation om den anden i overensstemmelse med stk. 2 eller 3. Hvis der ikke er givet en sådan notifikation, har konventionen virkning mellem to kontraherende stater fra den første dag i den måned, der følger efter udløbet af den periode, i hvilken der kan gives notifikation.
2. En kontraherende stat kan senest 12 måneder efter datoen for depositarens notifikation, jf. artikel 32, litra a), give depositaren notifikation om, at en anden stats ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse ikke skal have den virkning, at der etableres forbindelser mellem de to stater i henhold til denne konvention.

3. En stat kan ved deponeringen af sit instrument i henhold til artikel 24, stk. 4, give depositaren notifikation om, at dens ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse ikke skal have den virkning, at der etableres forbindelser med en kontraherende stat i henhold til denne konvention.

4. En kontraherende stat kan til enhver tid tilbagekalde en notifikation, som den har givet efter stk. 2 eller 3. En sådan tilbagekaldelse får virkning på den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en frist på tre måneder efter datoen for notifikationen.

Artikel 30

Erklæringer

1. Erklæringer som omhandlet i artikel 14, 17, 18, 19 og 25 kan afgives i forbindelse med undertegnelse, ratificering, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på et hvilket som helst tidspunkt herefter, og kan på et hvilket som helst tidspunkt ændres eller tilbagekaldes.

2. Der skal gives notifikation om erklæringer, ændringer og tilbagekaldelser til depositaren.

3. En erklæring, der afgives i forbindelse med undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, får virkning samtidig med, at denne konvention træder i kraft for den pågældende stat.

4. En erklæring, der afgives på et senere tidspunkt, og en eventuel ændring eller tilbagekaldelse af en erklæring får virkning på den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra dagen for depositarens modtagelse af notifikationen.

5. En erklæring, der afgives på et senere tidspunkt, og enhver ændring eller tilbagekaldelse af en erklæring finder ikke anvendelse på retsafgørelser, der hidrører fra sager, som allerede er anlagt ved domstolen i domsstaten, når erklæringen får virkning.

Artikel 31

Opsigelse

1. En kontraherende part i denne konvention kan opsiges den ved at give en skriftlig notifikation til depositaren. Opsigelsen kan begrænses til en eller flere territoriale enheder i en stat med forskellige retssystemer, hvori denne konvention finder anvendelse.

2. Opsigelsen får virkning på den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på 12 måneder fra dagen for depositarens modtagelse af notifikationen. Hvis der i notifikationen er angivet en længere opsigelsesperiode, får opsigelsen virkning ved udløbet af denne længere periode fra dagen for depositarens modtagelse af notifikationen.

Artikel 32

Notifikationer fra depositaren

Depositaren giver medlemmerne af Haagerkonferencen om International Privatret og de andre stater og organisationer for regional økonomisk integration, som har undertegnet, ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt denne konvention i overensstemmelse med artikel 24, 26 og 27, notifikation om følgende —

- a) undertegnelser, ratifikationer, accepter, godkendelser og tiltrædelser som omhandlet i artikel 24, 26 og 27
- b) datoen for denne konventions ikrafttræden, jf. artikel 28
- c) notifikationer, erklæringer, ændringer og tilbagekaldelser som omhandlet i artikel 26, 27, 29 og 30, og
- d) opsigelser som omhandlet i artikel 31.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, behørigt bemyndigede i så henseende, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Haag den 2. juli 2019 på engelsk og fransk, idet begge disse tekster har samme gyldighed, i ét eksemplar, som skal deponeres i Kongeriget Nederlandenes regerings arkiv, og hvoraf en bekræftet genpart vil blive fremsendt ad diplomatisk vej til hver af de stater, som var medlem af Haagerkonferencen om international privatret på tidspunktet for dens 22. samling, samt til hver af de øvrige stater, som deltog i denne samling.

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/1207

af 12. juli 2022

om ændring af forordning (EF) nr. 974/98 med henblik på indførelse af euroen i Kroatien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 140, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 ⁽²⁾ træder euroen i stedet for valutaerne i de medlemsstater, der opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen på det tidspunkt, hvor Fællesskabet indledte tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union.
- (2) I henhold til artikel 5 i tiltrædelsesakten af 2012 er Kroatien en medlemsstat med dispensation som defineret i traktatens artikel 139, stk. 1.
- (3) I henhold til Rådets afgørelse (EU) 2022/1211 ⁽³⁾ opfylder Kroatien de nødvendige betingelser for indførelse af euroen, og dispensationen vedrørende Kroatien ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.
- (4) Indførelsen af euroen i Kroatien er betinget af, at de gældende bestemmelser om indførelse af euroen i forordning (EF) nr. 974/98 udvides til at gælde for Kroatien.
- (5) Kroatiens nationale plan for overgang til euroen fastsætter, at eurosedler og -mønter bør blive lovligt betalingsmiddel i denne medlemsstat på datoen for indførelse af euroen som dens valuta. Som følge heraf bør datoen for indførelse af euroen og datoen for indførelse af eurosedler og -mønter være den 1. januar 2023. Ingen »udfasningsperiode« bør finde anvendelse.
- (6) Forordning (EF) nr. 974/98 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til forordning (EF) nr. 974/98 indsættes følgende oplysninger mellem oplysningerne for Frankrig og for Irland:

»Kroatien	1. januar 2023	1. januar 2023	Nej«
-----------	----------------	----------------	------

⁽¹⁾ Udtalelse af 4.7.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen (EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2022/1211 af 12. juli 2022 om Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023 (se side 31 i denne EUT).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2022.

På Rådets vegne
Z. STANJURA
Formand

RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/1208

af 12. juli 2022

om ændring af forordning (EF) nr. 2866/98 med hensyn til euro-omregningskursen for Kroatien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 140, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2866/98 ⁽²⁾ fastsættes omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen, fra og med den 1. januar 1999.
- (2) I henhold til artikel 5 i tiltrædelsesakten fra 2012 er Kroatien en medlemsstat med dispensation som omhandlet i artikel 139, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (3) I henhold til Rådets afgørelse (EU) 2022/1211 ⁽³⁾ om Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023 opfylder Kroatien de nødvendige betingelser for indførelse af euroen, og Kroatiens dispensation ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.
- (4) Indførelsen af euroen i Kroatien er betinget af, at der vedtages en omregningskurs mellem euroen og den kroatiske kuna. Denne omregningskurs bør fastsættes til 7,53450 kuna pr. 1 EUR, hvilket svarer til kunaens nuværende centralkurs i valutakursmekanismen (ERM II).
- (5) Forordning (EF) nr. 2866/98 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 2866/98 indsættes følgende linje mellem omregningskurserne for den franske franc og det irske pund:

»= 7,53450 kroatiske kuna«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2022.

På Rådets vegne
Z. STANJURA
Formand

⁽¹⁾ Udtalelse af 4.7.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2866/98 af 31. december 1998 om omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen (EFT L 359 af 31.12.1998, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2022/1211 af 12. juli 2022 om Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023 (se side 31 i denne EUT).

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/1209**af 5. maj 2022****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 for så vidt angår proceduren for at pålægge administrative bøder og metoderne til at beregne og opkræve dem****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 85, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En afgørelse om at pålægge en erhvervsdrivende en administrativ bøde til støtte for korrigerende og restriktive foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 85 i forordning (EU) 2018/858 bør træffes af Kommissionen som et resultat af høringerne af de berørte medlemsstater og den eller de pågældende erhvervsdrivende i henhold til artikel 53, stk. 6, i forordning (EU) 2018/858 og bør afspejles i afgørelsen om at pålægge korrigerende og restriktive foranstaltninger.
- (2) Det er nødvendigt at fastlægge visse proceduremæssige skridt, når Kommissionen agter at pålægge administrative bøder til støtte for korrigerende og restriktive foranstaltninger, på grundlag af proceduren i artikel 53, stk. 6, i forordning (EU) 2018/858. Det er navnlig vigtigt at sikre retten til at blive hørt og retten til aktindsigt ved at give den erhvervsdrivende adgang til relevante oplysninger og ret til at fremsætte sine bemærkninger sammen med den dokumentation, der er nødvendig for at underbygge sådanne bemærkninger i forbindelse med den påtænkte pålæggelse af en administrativ bøde. Det er desuden nødvendigt at fastsætte regler for at sikre en passende beskyttelse af data, som erhvervsdrivende betragter som fortrolige.
- (3) Det er nødvendigt at fastlægge en metode til beregning af administrative bøder afhængigt af, hvor alvorlig den manglende overholdelse er. Denne metode bør være kendt på forhånd af de erhvervsdrivende. Administrative bøder bør have afskrækkende virkning ved at afskrække erhvervsdrivende fra at overtræde kravene i forordning (EU) 2018/858 og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens alvor. Da de administrative bøder skal pålægges pr. køretøj, system, komponent eller separat teknisk enhed, der ikke opfylder kravene, bør kriterierne for beregning af bøden tages i betragtning i overensstemmelse hermed. Ved beregningen af administrative bøder bør der tages hensyn til enhver uberettiget økonomisk fordel, der er opnået ved salg eller distribution af et køretøj, der ikke opfylder kravene, og som kan forvride konkurrencen i forhold til andre erhvervsdrivende, der overholder reglerne. Ethvert tab, som forbrugerne lider, herunder ændringer i køretøjets præstationer som følge af manglende overholdelse, bør også tages i betragtning ved vurderingen af overtrædelsens alvor, da en sådan manglende overholdelse kan undergrave den beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed, som forordningen tilstræber. Desuden skal størrelsen af de administrative bøder stå i forhold til antallet af køretøjer, som er registreret i Unionen, uden at opfylde kravene, eller antallet af systemer, komponenter eller separate tekniske enheder, som er tilgængelige på EU-markedet uden at opfylde kravene.
- (4) Der bør tages behørigt hensyn til overtrædelsens grovhed og virkninger samt til eventuelle skærpene og formildende faktorer ved beregningen af administrative bøder, som bør opfattes som afskrækkende, forholdsmæssige og udlignende med hensyn til fordelene ved manglende overholdelse. Skærpene faktorer bør omfatte indvirkningen på sikkerhed, sundhed og miljø, da sikring af et højt sikkerheds-, sundheds- og miljøbeskyttelsesniveau er fastsat som et mål i forordning (EU) 2018/858. Fastsættelse af en robust sanktionsordning på EU-plan,

⁽¹⁾ EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1.

der har afskrækkende virkning gennem sanktioner for manglende overholdelse, som har en negativ indvirkning på sikkerheden for køretøjets fører og passagerer og andre trafikanter og beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet, bør bidrage til at nå disse mål. Den erhvervsdrivendes grad af samarbejde, herunder korrigerende foranstaltninger truffet af den erhvervsdrivende, skal betragtes som formildende elementer ved beregningen af den administrative bøde.

- (5) For at lette betalingen af administrative bøder er det nødvendigt at fastlægge en opkrævningsmetode. Opkrævningsmetoden af disse bøder bør ske i overensstemmelse med reglerne for inddrivelse af bøder, tvangsbøder eller sanktioner pålagt af EU-institutionerne som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Procedure

1. Inden Kommissionen pålægger en erhvervsdrivende en administrativ bøde i henhold til artikel 85, stk. 1, sammenholdt med artikel 53 i forordning (EU) 2018/858, underretter den skriftligt den erhvervsdrivende og de berørte medlemsstater om, at den har til hensigt at pålægge en administrativ bøde, og angiver grundene hertil.
2. Den erhvervsdrivende og de berørte medlemsstater har en frist på mindst 30 dage efter meddelelsen i henhold til stk. 1 til at fremsætte deres bemærkninger skriftligt til Kommissionen. Skriftlige bemærkninger, der modtages efter fristens udløb, tages ikke i betragtning, jf. dog stk. 4.
3. Den erhvervsdrivende og de berørte medlemsstater kan i deres skriftlige bemærkninger til Kommissionen vedlægge dokumentation til støtte for deres bemærkninger.
4. Efter at den erhvervsdrivende og de berørte medlemsstater har fremsat skriftlige bemærkninger, kan Kommissionen ved begrundet anmodning anmode om yderligere oplysninger inden for en frist, der skal angives i anmodningen, dog mindst 15 dage.
5. I ekstraordinære tilfælde, hvor Kommissionen anmoder om yderligere oplysninger, kan den opfordre den erhvervsdrivende og de berørte medlemsstater til at tilkendegive deres holdning mundtligt på et møde efter afslutningen af den skriftlige del af proceduren, jf. stk. 1-4.

Artikel 2

Fortrolighed

1. Erhvervsdrivende, der indgiver oplysninger i overensstemmelse med artikel 1, skal angive de oplysninger, de har indsendt, og som de anser for at være fortrolige, med angivelse af årsagerne hertil og om nødvendigt fremlægge en særskilt ikke-fortrolig udgave af det dokument, der indeholder disse oplysninger, inden den dato, Kommissionen har fastsat.
2. Hvis den erhvervsdrivende ikke har angivet nogen oplysninger som fortrolige, kan Kommissionen gå ud fra, at de indsendte oplysninger ikke indeholder fortrolige oplysninger.
3. Intet i denne artikel er til hinder for, at Kommissionen anvender de forelagte oplysninger som bevis for manglende overholdelse.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

*Artikel 3***Metode til beregning af administrative bøder**

1. Med henblik på at beregne de administrative bøder foretager Kommissionen et estimat af følgende beløb:
 - a) den økonomiske fordel eller anden fordel, som den erhvervsdrivende har opnået som følge af den manglende overholdelse
 - b) hvis det er muligt, tabene for forbrugerne som følge af den manglende overholdelse.

De således anslåede fordele og tab udgør grundlaget for beregningen af administrative bøder. Hvis en fordel for den erhvervsdrivende også udgør et tab for forbrugerne, tages beløbet kun i betragtning én gang.

På grundlag af de beløb, der er omhandlet i litra a) og b), beregnes de administrative bøder under hensyntagen til antallet af køretøjer, der ikke opfylder kravene, og som er registreret i Unionen, eller antallet af systemer, komponenter eller separate tekniske enheder, der ikke opfylder kravene, og som er gjort tilgængelige på EU-markedet.

2. Ved beregningen af de administrative bøders størrelse tager Kommissionen hensyn til eventuelle skærpende eller formildende omstændigheder og andre faktorer.

3. De skærpende faktorer, der er omhandlet i stk. 2, omfatter følgende elementer:

- a) indvirkningen på menneskers sundhed og sikkerhed eller den negative indvirkning på miljøet som følge af en sænkning af kravene til et køretøjs præstationer
- b) graden af den erhvervsdrivendes forsømmelighed eller forsæt, herunder eventuelle forsøg fra den erhvervsdrivendes side på at skjule eller tilbageholde oplysninger, der er relevante med henblik på at konstatere, at der foreligger manglende overholdelse
- c) enhver uberettiget afvisning fra den erhvervsdrivendes side af at fremlægge oplysninger eller dokumentation, som Kommissionen har anmodet om.

4. De formildende faktorer, der er omhandlet i stk. 2, omfatter følgende elementer:

- a) den erhvervsdrivendes indsats og samarbejde med hensyn til påvisning af manglende overholdelse
- b) eventuelle korrigerende foranstaltninger, som den erhvervsdrivende har truffet på eget initiativ, herunder hvor hurtigt de er truffet
- c) enhver anden rimelig og relevant formildende faktor, som den erhvervsdrivende har påvist med passende dokumentation.

5. De andre faktorer, der er omhandlet i stk. 2, omfatter gentagelse, hyppighed eller varighed af den manglende overholdelse og andre sanktioner, der er pålagt på EU-plan eller nationalt plan for manglende overholdelse af EU-typegodkendelsesreglerne i de sidste 10 år, der går forud for konstateringen af den manglende overholdelse.

6. Den endelige administrative bøde udtrykt i EUR fastsættes på et niveau, der sikrer, at den er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

*Artikel 4***Metoder til opkrævning af administrative bøder**

De administrative bøder skal betales senest 3 måneder efter den dato, hvor debitor har fået meddelelse om Kommissionens afgørelse, regnet fra datoen for modtagelsen af anmeldelsesskrivelsen. Bøder opkræves i overensstemmelse med artikel 107 og 108 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Der kan gives henstand med betaling i overensstemmelse med artikel 104 i nævnte forordning.

*Artikel 5***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/1210

af 13. juli 2022

om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår formatet for insiderlister og deres ajourføringer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug), ændret ved forordning (EU) 2019/2115 for så vidt angår fremme af anvendelsen af SMV-vækstmarkeder, og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 6, sjette afsnit, og artikel 18, stk. 9, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 596/2014 skal udstedere, deltagere på markedet for emissionskvoter, auktionsplatforme, auktionsholdere, auktionstilsynsførende eller enhver person, der handler på deres vegne eller for deres regning, udarbejde og ajourføre insiderlister i overensstemmelse med et præcist format.
- (2) Fastlæggelsen af det præcise format, herunder anvendelsen af standardskemaer, bør sikre en ensartet anvendelse af kravet om at udarbejde og ajourføre en insiderliste, jf. forordning (EU) nr. 596/2014. Det bør også sikre, at kompetente myndigheder får de oplysninger, som er nødvendige for at kunne udføre opgaven med at beskytte integriteten af det finansielle marked og undersøge muligt markedsmissbrug.
- (3) Da der kan findes en bred vifte af intern viden på samme tid inden for en enhed, bør insiderlister præcist identificere den specifikke interne viden, som personer, der arbejder for enheden, har haft adgang til. Derfor bør insiderlisterne angive den specifikke interne viden (som kan omfatte oplysninger om en aftale, et projekt, en begivenhed — herunder virksomheds- eller finansbegivenheder — en offentliggørelse af regnskaber eller varslinger af lavere overskud). Med henblik herpå bør insiderlisterne inddeles i sektioner med separate sektioner for hvert enkelt element af specifik intern viden. Hver sektion bør indeholde en liste over alle personer med adgang til den samme specifikke interne viden.
- (4) For at undgå flere registreringer af de samme fysiske personers personoplysninger i forskellige sektioner af insiderlisten bør det være muligt at opføre disse personoplysninger i en separat sektion af insiderlisten, der betegnes den permanente insidersektion, og som ikke vedrører specifik intern viden. Den permanente insidersektion bør kun omfatte de personer, som på grund af deres hverv eller stilling til enhver tid har adgang til al intern viden inden for enheden.
- (5) Forordning (EU) nr. 596/2014 blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2115 ⁽²⁾, som indfører mindre strenge krav til udstedere, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på et SMV-vækstmarked (udstedere på SMV-vækstmarkeder), ved at begrænse de personer, der er opført på listen, til dem, der på grund af deres funktion eller stilling hos udstederen har regelmæssig adgang til intern viden.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2115 af 27. november 2019 om ændring af direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 og (EU) 2017/1129, for så vidt angår fremme af anvendelsen af SMV-vækstmarkeder (EUT L 320 af 11.12.2019, s. 1).

- (6) Uanset denne bestemmelse kan medlemsstater kræve, at udstedere på SMV-vækstmarkeder opfører alle de personer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 596/2014, på deres insiderlister. I betragtning af SMV'ernes generelt mindre menneskelige og finansielle ressourcer blev det dog anset for rimeligt, at de anvendte et format, der indebærer en lettere administrativ byrde i forhold til formatet på insiderlisterne i henhold til artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 596/2014, og at begrænse listernes indhold til, hvad der er strengt nødvendigt for at identificere de relevante personer. Det forhold, at det ikke kræves, at udstedere på deres lister skal have personlige kontaktoplysninger på deres insidere, bør fritage udstedere fra at indsamle og ajourføre data fra insidere, uden at de nationale kompetente myndigheder fratages et værktøj til at identificere personer, der håndterer den interne viden, og nå frem til dem via deres erhvervsmæssige kontaktoplysninger. Disse udstedere bør også have mulighed for at opføre oplysninger om personer, der på grund af deres hverv eller stilling til enhver tid har adgang til al intern viden, i en permanent insidersektion af insiderlisten i stedet for at tilføje personoplysninger om sådanne permanente insidere til hver handelsspecifik eller begivenhedsbaseret liste. Indholdet af sådanne permanente insiderafsnit bør også begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at identificere de relevante personer.
- (7) Insiderlisten bør indeholde de personoplysninger, der er nødvendige for at identificere insiderne. Enhver behandling af personoplysninger med henblik på at oprette og opbevare insiderlister som omhandlet i artikel 18 i forordning (EU) nr. 596/2014 bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾.
- (8) Insiderlisterne bør ligeledes omfatte oplysninger, der kan være til hjælp for de kompetente myndigheder, når de skal gennemføre undersøgelser, og hjælpe dem med at analysere insideres handelsadfærd hurtigt, fastlægge forbindelser mellem insidere og personer, som er involveret i mistænkelig handel, og identificere kontakt mellem dem på kritiske tidspunkter. Telefonnumre er i den forbindelse af afgørende betydning, da de gør det muligt for den kompetente myndighed at handle hurtigt og om nødvendigt anmode om optegnelser over datatrafik. Oplysningerne bør desuden foreligge fra starten, så undersøgelsens integritet ikke bringes i fare ved at den kompetente myndighed er nødt til, mens undersøgelsen står på, at vende tilbage til udstederen, deltageren på markedet for emissionskvoter, auktionsplatformen, auktionsholderen, den auktionstilsynsførende eller insideren med yderligere anmodninger om oplysninger.
- (9) For at sikre, at insiderlisterne kan gøres tilgængelige for den kompetente myndighed hurtigst muligt efter anmodning, og at de til enhver tid kan ajourføres uden ophold, bør insiderlisten opbevares i elektronisk form. Den elektroniske form bør sikre, at oplysningerne på insiderlisten holdes fortrolige. For at undgå en uforholdsmæssig administrativ byrde for udstedere på SMV-vækstmarkeder kan de opbevare insiderlisten i elektronisk form, men dette krav bør dog ikke gælde for disse udstedere, hvis oplysningernes fuldstændighed, fortrolighed og integritet sikres.
- (10) For at mindske den administrative byrde i forbindelse med indgivelse af insiderlisterne bør de kompetente myndigheder selv fastlægge de specifikke elektroniske midler til transmissionen, forudsat at disse elektroniske midler gør det muligt at holde listerne fortrolige.
- (11) Af hensyn til klarheden, gennemsigtigheden og retssikkerheden bør formatet for alle insiderlister, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 596/2014, konsolideres i én enkelt retsakt. Nærværende forordning bør derfor indeholde både formatet for de insiderlister, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 596/2014, og de insiderlister, der er omhandlet i artikel 18, stk. 6, i nævnte forordning. Som følge heraf bør Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/347 ⁽⁴⁾ ophæves.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/347 af 10. marts 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår det præcise format for insiderlister og for ajourføring af insiderlister, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 49).

- (12) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁵⁾ og afgav udtalelse den 7. juni 2021.
- (13) Denne forordning er baseret på det udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (14) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽⁶⁾, om rådgivning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Insiderlister krævet i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014

1. De insiderlister, der kræves i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, skal indeholde en sektion, der er specifik for hvert enkelt element af intern viden, og udarbejdes i det format, der er fastsat i model 1 i bilag I til nærværende forordning.
2. Personoplysninger om personer, der på grund af deres hverv eller stilling til enhver tid har adgang til al intern viden, kan opføres separat i en permanent insidersektion af insiderlisten. Denne sektion udarbejdes i det format, der er fastsat i model 2 i bilag I til denne forordning. Hvis der udarbejdes en permanent insidersektion, medtages personoplysningerne om de permanente insidere ikke i de specifikke sektioner af insiderlisten, der er omhandlet i stk. 1.
3. Insiderlisterne opbevares i en elektronisk form, som til enhver tid sikrer, at:
 - a) adgangen til insiderlisterne er begrænset til klart identificerede personer, der har brug for denne adgang på grund af arten af deres hverv eller stilling
 - b) de oplysninger, der medtages, er korrekte
 - c) tidligere versioner af insiderlisten er tilgængelige.
4. Den kompetente myndighed angiver på sit websted, med hvilke elektroniske midler insiderlisterne skal sendes til den kompetente myndighed. Disse elektroniske midler skal sikre oplysningernes fuldstændighed, integritet og fortrolighed under transmissionen.

Artikel 2

Insiderlister omhandlet i artikel 18, stk. 6, i forordning (EU) nr. 596/2014

1. Den insiderliste, der er omhandlet i artikel 18, stk. 6, første afsnit, i forordning (EU) nr. 596/2014, må kun indeholde personoplysninger om personer, der har regelmæssig adgang til intern viden. Denne liste udarbejdes i det format, der er fastsat i bilag II.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

2. De insiderlister, som medlemsstaterne kræver i henhold til artikel 18, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 596/2014, skal indeholde en sektion, der er specifik for hvert enkelt element af intern viden, og udarbejdes i det format, der er fastsat i model 1 i bilag III til nærværende forordning.

Oplysninger om personer, der på grund af deres hverv eller stilling til enhver tid har adgang til al intern viden, kan opføres separat i en permanent insidersektion af insiderlisten. Denne permanente insidersektion udarbejdes i det format, der er fastsat i model 2 i bilag III til denne forordning. Hvis der udarbejdes en permanent insidersektion, medtages de permanente insideres personoplysninger ikke i insiderlistens enkelte sektioner svarende til hvert enkelt element af intern viden, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit.

3. De insiderlister, der er omhandlet i stk. 1 og 2, opbevares i enhver form, der sikrer, at fuldstændigheden, integriteten og fortroligheden af de oplysninger, der er medtaget på disse lister, til enhver tid bevares under transmissionen til den kompetente myndighed.

Artikel 3

Ophævelse

Gennemførelsesforordning (EU) 2016/347 ophæves. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 4

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

Formatet for de insiderlister, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1

Beskrivelse af kilden til den specifikke interne viden:

Dato og tidspunkt for oprettelsen af denne sektion (dvs. da denne specifikke interne viden blev identificeret): [åååå-mm-dd, tt:mm UTC (koordineret universaltid)]

Dato og tidspunkt (seneste ajourføring): [åååå-mm-dd, tt:mm UTC (koordineret universaltid)]

Dato for fremsendelse til den kompetente myndighed: [åååå-mm-dd]

Insiderens fornavn(e)	Insiderens efternavn(e)	Insiderens fødenavn(e) (hvis relevant)	Arbejds- telefonnummer eller -numre (direkte fastnetnummer og mobilnummer)	Virksomhedens navn og adresse	Hverv og begrundelse for insiderstatus	Opnået (dato og tidspunkt for, hvornår insideren fik adgang til den interne viden)	Ophørt (dato og tidspunkt for, hvornår insideren ikke længere havde adgang til den interne viden)	Nationalt ID-nummer (hvis relevant)	Fødselsdato	Private telefonnumre (hjemme- og mobilnumre)	Fuldstændig privatadresse: (gadenavn, husnummer, by, postnummer, land)
[Tekst]	[Tekst]	[Tekst]	[Numre (uden mellemrum)]	[Adresse på udsteder/deltager på markedet for emissionskvoter/auktionsplatform/auktionsholder/auktionstil-synsførende eller på den person, der handler på deres vegne eller for deres regning]	[Tekst, der beskriver den pågældendes rolle og hverv og begrundelse for, at den pågældende er på listen]	[åååå-mm-dd, tt:mm UTC]	[åååå-mm-dd, tt:mm UTC]	[Nummer og/eller tekst]	[åååå.mm.dd]	[Numre (uden mellemrum)]	[Tekst]

Format for den permanente sektion af insiderlister, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2

Dato og tidspunkt for oprettelsen af denne sektion: [åååå-mm-dd, tt:mm UTC (koordineret universaltid)]

Dato og tidspunkt (seneste ajourføring): [åååå-mm-dd, tt:mm UTC (koordineret universaltid)]

Dato for fremsendelse til den kompetente myndighed: [åååå-mm-dd]

Insiderens fornavn(e)	Insiderens efternavn(e)	Insiderens fødenavn(e) (hvis relevant)	Arbejdstelefon- nummer eller -numre (direkte fastnetnummer og mobilnummer)	Virksomhedens navn og adresse	Hverv og begrundelse for insiderstatus	Inkluderet (dato og tidspunkt for, hvornår insideren blev inkluderet i den permanente insidersektion)	Nationalt ID-nummer (hvis relevant)	Fødselsdato	Fuldstændig privatadresse (gadenavn, husnummer, by, postnummer, land) (hvis tilgængelig på tidspunktet for den kompetente myndigheds anmodning)	Private telefonnumre (hjemme- og mobilnumre)
[Tekst]	[Tekst]	[Tekst]	[Numre (uden mellemrum)]	[Adresse på udsteder eller på den person, der handler på dennes vegne eller for dennes regning]	[Tekst, der beskriver den pågældendes rolle og hverv og begrundelse for, at den pågældende er på listen]	[åååå-mm-dd, tt:mm UTC]	[Nummer og/eller tekst]	[åååå-mm-dd for fødselsdato]	[Tekst]	[Numre (uden mellemrum)]

Formatet for listen over personoplysninger om personer med regelmæssig adgang til intern viden, jf. artikel 2, stk. 1

Dato og tidspunkt for oprettelsen af denne insiderliste: [åååå-mm-dd, tt:mm UTC (koordineret universaltid)]

Dato og tidspunkt (seneste ajourføring): [åååå-mm-dd, tt:mm UTC (koordineret universaltid)]

Dato for fremsendelse til den kompetente myndighed: [åååå-mm-dd]

Insiderens fornavn(e)	Insiderens efternavn(e)	Insiderens fødenavn(e) (hvis relevant)	Arbejdstelefon- nummer eller -numre (direkte fastnetnummer og mobilnummer)	Virksomhedens navn og adresse	Hverv og begrundelse for insiderstatus	Opnået (dato og tidspunkt for, hvornår insideren fik regelmæssig adgang til den interne viden)	Ophørt (dato og tidspunkt for, hvornår insideren ikke længere havde regelmæssig adgang til den interne viden)	Nationalt ID-nummer (hvis relevant) ellers fødselsdato	Fuldstændig privatadresse (gadenavn, husnummer, by, postnummer, land) (hvis tilgængelig på tidspunktet for den kompetente myndigheds anmodning)	Private telefonnumre (hjemme- og mobilnumre) (hvis tilgængelige på tidspunktet for den kompetente myndigheds anmodning)
[Tekst]	[Tekst]	[Tekst]	[Numre (uden mellemrum)]	[Udsteders adresse]	[Tekst, der beskriver den pågældendes rolle og hverv og begrundelse for, at den pågældende er på insiderlisten]	[åååå-mm-dd, tt:mm UTC]	[åååå-mm-dd, tt:mm UTC]	[nummer og/eller tekst eller åååå- mm-dd for fødselsdatoen]	[Tekst]	[Numre (uden mellemrum)]

Formatet for de insiderlister, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, første afsnit

Beskrivelse af kilden til den specifikke interne viden:

Dato og tidspunkt for oprettelsen af denne sektion (dvs. da denne specifikke interne viden blev identificeret): [åååå-mm-dd, tt:mm UTC (koordineret universaltid)]

Dato og tidspunkt (seneste ajourføring): [åååå-mm-dd, tt:mm UTC (koordineret universaltid)]

Dato for fremsendelse til den kompetente myndighed: [åååå.mm.dd]

Insiderens fornavn(e)	Insiderens efternavn(e)		Arbejdstelefonnummer eller -numre (direkte fastnetnummer og mobilnummer)	Hverv eller begrundelse for insiderstatus	Opnået (dato og tidspunkt for, hvornår insideren fik adgang til den interne viden)	Ophørt (dato og tidspunkt for, hvornår insideren ikke længere havde adgang til den interne viden)	Nationalt ID-nummer (hvis relevant) ellers fødselsdato
[Tekst]	[Tekst]		[Numre (uden mellemrum)]	[Tekst, der beskriver den pågældendes rolle og hverv og begrundelse for, at den pågældende er på listen]	[åååå-mm-dd, tt:mm UTC]	[åååå-mm-dd, tt:mm UTC]	[nummer og/eller tekst eller åååå-mm-dd for fødselsdatoen]

Format for den permanente sektion af insiderlister, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, andet afsnit

Dato og tidspunkt for oprettelsen af denne sektion: [åååå-mm-dd, tt:mm UTC (koordineret universaltid)]

Dato og tidspunkt (seneste ajourføring): [åååå-mm-dd, tt:mm UTC (koordineret universaltid)]

Dato for fremsendelse til den kompetente myndighed: [åååå-mm-dd]

Insiderens fornavn(e)	Insiderens efternavn(e)	Arbejdstelefonnummer eller -numre (direkte fastnetnummer og mobilnummer)	Virksomhedens navn og adresse	Hverv og begrundelse for insiderstatus	Inkluderet (dato og tidspunkt for, hvornår insideren blev inkluderet i den permanente insidersektion)	Nationalt ID-nummer (hvis relevant) ellers fødselsdato
[Tekst]	[Tekst]	[Numre (uden mellemrum)]	[Adresse på udsteder eller på den person, der handler på dennes vegne eller for dennes regning]	[Tekst, der beskriver den pågældendes rolle og hverv og begrundelse for, at den pågældende er på listen]	[åååå-mm-dd, tt:mm UTC]	[nummer og/eller åååå-mm-dd for fødselsdatoen]

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/1211 af 12. juli 2022 om Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 140, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til beretning fra Europa-Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til beretning fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til drøftelser i Det Europæiske Råd,

under henvisning til henstilling fra de medlemmer af Rådet, som repræsenterer medlemsstater, der har euroen som valuta ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (»ØMU«) blev indledt den 1. januar 1999. På sit møde i Bruxelles den 3. maj 1998 vedtog Rådet i sin sammensætning af stats- og regeringschefer, at Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen den 1. januar 1999 ⁽⁵⁾.
- (2) Rådet vedtog ved beslutning 2000/427/EF ⁽⁶⁾, at Grækenland opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen den 1. januar 2001. Rådet vedtog ved beslutning 2006/495/EF ⁽⁷⁾, at Slovenien opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen den 1. januar 2007. Rådet vedtog ved beslutning 2007/503/EF ⁽⁸⁾ og 2007/504/EF ⁽⁹⁾, at Cypern og Malta opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen den 1. januar 2008. Rådet vedtog ved beslutning 2008/608/EF ⁽¹⁰⁾, at Slovakiet opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen. Rådet vedtog ved afgørelse 2010/416/EU ⁽¹¹⁾, at Estland opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse

⁽¹⁾ Beretning af 1.6.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Beretning af 1.6.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Udtalelse af 5.7.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EUT C 238 af 21.6.2022, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets beslutning 98/317/EF af 3. maj 1998 i overensstemmelse med traktatens artikel 109 J, stk. 4 (EFT L 139 af 11.5.1998, s. 30).

⁽⁶⁾ Rådets beslutning 2000/427/EF af 19. juni 2000 i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, vedrørende Grækenlands tilslutning til den fælles valuta den 1. januar 2001 (EFT L 167 af 7.7.2000, s. 19).

⁽⁷⁾ Rådets beslutning 2006/495/EF af 11. juli 2006 i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, vedrørende Sloveniens tilslutning til den fælles valuta den 1. januar 2007 (EUT L 195 af 15.7.2006, s. 25).

⁽⁸⁾ Rådets beslutning 2007/503/EF af 10. juli 2007 i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, om Cyperns indførelse af den fælles valuta den 1. januar 2008 (EUT L 186 af 18.7.2007, s. 29).

⁽⁹⁾ Rådets beslutning 2007/504/EF af 10. juli 2007 i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, om Maltas indførelse af den fælles valuta den 1. januar 2008 (EUT L 186 af 18.7.2007, s. 32).

⁽¹⁰⁾ Rådets beslutning 2008/608/EF af 8. juli 2008 i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, om Slovakiets indførelse af den fælles valuta den 1. januar 2009 (EUT L 195 af 24.7.2008, s. 24).

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse 2010/416/EU af 13. juli 2010 i henhold til traktatens artikel 140, stk. 2, om Estlands indførelse af euroen den 1. januar 2011 (EUT L 196 af 28.7.2010, s. 24).

af euroen. Rådet vedtog ved afgørelse 2013/387/EU ⁽¹²⁾, at Letland opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen. Rådet vedtog ved afgørelse 2014/509/EU ⁽¹³⁾, at Litauen opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen.

- (3) I overensstemmelse med punkt 1 i protokol nr. 16 om visse bestemmelser vedrørende Danmark, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og med afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne i Edinburgh i december 1992 har Danmark meddelt Rådet, at det ikke vil deltage i tredje fase af ØMU. Danmark har ikke anmodet om, at proceduren i artikel 140, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) indledes.
- (4) I henhold til beslutning 98/317/EF er Sverige en medlemsstat med dispensation som defineret i artikel 139, stk. 1, i TEUF. I overensstemmelse med artikel 4 i tiltrædelsesakten af 2003 ⁽¹⁴⁾ er Den Tjekkiske Republik, Ungarn og Polen hver især medlemsstater med dispensation som defineret i artikel 139, stk. 1, i TEUF. I overensstemmelse med artikel 5 i tiltrædelsesakten af 2005 ⁽¹⁵⁾ er Bulgarien og Rumænien hver især medlemsstater med dispensation som defineret i artikel 139, stk. 1, i TEUF. I overensstemmelse med artikel 5 i tiltrædelsesakten af 2012 ⁽¹⁶⁾ er Kroatien en medlemsstat med dispensation som defineret i artikel 139, stk. 1, i TEUF.
- (5) Den Europæiske Centralbank (»ECB«) blev oprettet den 1. juli 1998. Det Europæiske Monetære System er blevet erstattet af en valutakursmekanisme, som blev indført ved Det Europæiske Råds resolution af 16. juni 1997 om oprettelse af en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹⁷⁾. Procedurene for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ERM II) blev fastlagt i aftalen af 16. marts 2006 mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet om fastlæggelse af de operationelle procedurer for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹⁸⁾.
- (6) I artikel 140, stk. 2, i TEUF er procedurerne for ophævelse af de pågældende medlemsstaters dispensationer fastlagt. Mindst én gang hvert andet år eller på anmodning fra en medlemsstat med dispensation skal Kommissionen og ECB aflægge beretning til Rådet efter fremgangsmåden i artikel 140, stk. 1, i TEUF.
- (7) Medlemsstaternes nationale lovgivninger, herunder de nationale centralbankers statutter, skal om nødvendigt tilpasses for at gøre dem forenelige med artikel 130 og 131 i TEUF samt med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (»statuten for ESCB og ECB«). Kommissionens og ECB's beretninger indeholder en detaljeret vurdering af foreneligheden af Kroatiens lovgivning med traktatens artikel 130 og 131 samt med statuten for ESCB og ECB.
- (8) I overensstemmelse med artikel 1 i protokol nr. 13 om konvergenskriterierne, der er knyttet som bilag til TEUF, betyder kriteriet vedrørende prisstabilitet som nævnt i artikel 140, stk. 1, første led, i TEUF, at en medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på ét år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Med henblik på kriteriet vedrørende prisstabilitet måles inflationen ved det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) som defineret i Europa-Parlamentets Rådets forordning (EU) 2016/792 ⁽¹⁹⁾. For at vurdere prisstabilitetskriteriet måles en medlemsstats inflation ved den procentvise ændring i det aritmetiske gennemsnit af de sidste 12 månedlige indekser i forhold til det aritmetiske gennemsnit af de 12 månedlige indekser i den foregående periode. I Kommissionens og ECB's beretninger er der taget udgangspunkt i en

⁽¹²⁾ Rådets afgørelse 2013/387/EU af 9. juli 2013 om Letlands indførelse af euroen den 1. januar 2014 (EUT L 195 af 18.7.2013, s. 24).

⁽¹³⁾ Rådets afgørelse 2014/509/EU af 23. juli 2014 om Litauens indførelse af euroen den 1. januar 2015 (EUT L 228 af 31.7.2014, s. 29).

⁽¹⁴⁾ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33.

⁽¹⁵⁾ EUT L 157 af 21.6.2005, s. 203.

⁽¹⁶⁾ EUT L 112 af 24.4.2012, s. 21.

⁽¹⁷⁾ EFT C 236 af 2.8.1997, s. 5.

⁽¹⁸⁾ EUT C 73 af 25.3.2006, s. 21.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/792 af 11. maj 2016 om harmoniserede forbrugerprisindeks og det harmoniserede boligprisindeks og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 11).

referenceværdi beregnet som et simpelt aritmetisk gennemsnit af inflationstakterne i de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, plus 1,5 procentpoint. I den etårige periode, der udløb i april 2022, blev referenceværdien for inflation beregnet til 4,9 %, hvor Frankrig, Finland og Grækenland med en inflationstakt på henholdsvis 3,2 %, 3,3 % og 3,6 % var de tre medlemsstater, der havde nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet. Det er berettiget, at de lande, hvis inflationstakt ikke kan betragtes som et relevant benchmark for andre medlemsstater, udelukkes fra dem, der har nået de bedste resultater. Tidligere blev sådanne yderligt placerede lande udpeget i konvergensberetningerne fra 2004, 2010, 2013, 2014 og 2016. På nuværende tidspunkt er det berettiget at udelukke Malta og Portugal fra de lande, der har nået de bedste resultater — i april 2022 var den gennemsnitlige 12-måneders inflationstakt i Malta og Portugal henholdsvis 2,1 % og 2,6 % og i euroområdet 4,4 %. Ved beregningen af referenceværdien erstattes Malta og Portugal af Finland og Grækenland, som er de medlemsstater, der har den næstlaveste gennemsnitlige inflationstakt.

- (9) I overensstemmelse med artikel 2 i protokol nr. 13 kræver kriteriet om den offentlige budgetstilling som nævnt i artikel 140, stk. 1, andet led, i TEUF, at medlemsstaten på tidspunktet for undersøgelsen ikke er genstand for en rådsafgørelse i henhold til artikel 126, stk. 6, i TEUF om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.
- (10) I overensstemmelse med artikel 3 i protokol nr. 13 kræver kriteriet om deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme som nævnt i artikel 140, stk. 1, tredje led, i TEUF, at en medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme (ERM) uden alvorlige spændinger i mindst to år forud for undersøgelsen. Medlemsstaten må navnlig ikke have devalueret sin valutas bilaterale centralkurs i forhold til euroen på eget initiativ i denne periode. Siden 1. januar 1999 har ERM II udgjort rammerne for vurderingen af opfyldelsen af valutakurskriteriet. I Kommissionens og ECB's beretninger er der ved vurderingen af opfyldelsen af dette kriterium undersøgt en toårig periode, der sluttede den 18. maj 2022.
- (11) I overensstemmelse med artikel 4 i protokol nr. 13 betyder kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i artikel 140, stk. 1, fjerde led, i TEUF, at en medlemsstat over en periode på ét år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Det kriterium, der blev anvendt til at vurdere konvergens i rentesatserne, var sammenlignelige rentesatser på tiårige toneangivende statsobligationer. For at vurdere opfyldelsen af rentekriteriet er der i Kommissionens og ECB's beretninger taget udgangspunkt i en referenceværdi beregnet som et simpelt aritmetisk gennemsnit af den langfristede nominelle rentesats i de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, plus 2 procentpoint. Referenceværdien er baseret på de langfristede rentesatser i Frankrig (0,3 %), Finland (0,2 %) og Grækenland (1,4 %), og resultatet er en referenceværdi på 2,6 % i den etårige periode, der sluttede i april 2022.
- (12) I overensstemmelse med artikel 5 i protokol nr. 13 skulle Kommissionen tilvejebringe de statistiske data, der bruges til vurderingen af, om konvergenskriterierne er opfyldt. Kommissionen har tilvejebragt budgetdata efter indberetning fra medlemsstaterne inden den 1. april 2022 i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 479/2009⁽²⁰⁾.
- (13) På grundlag af beretningerne fra Kommissionen og ECB om de fremskridt, Kroatien har gjort med opfyldelsen af sine forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, konkluderes det, at Kroatiens lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med traktatens artikel 130 og 131 samt med statuten for ESCB og ECB.
- (14) På grundlag af beretningerne fra Kommissionen og ECB om de fremskridt, Kroatien har gjort med opfyldelsen af sine forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, konkluderes det vedrørende Kroatiens opfyldelse af de konvergenskriterier, der er nævnt i de fire led i artikel 140, stk. 1, i TEUF: den gennemsnitlige inflationstakt i Kroatien i det år, der udløb i april 2022, var 4,7 %, hvilket er under referenceværdien, og det er sandsynligt, at den vil holde sig under referenceværdien i de kommende måneder; Kroatien er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud; Kroatien har været medlem

⁽²⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 479/2009 af 25. maj 2009 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 1).

af ERM II siden den 10. juli 2020 og i de to år, der gik forud for vurderingen, har kunaens (HRK) valutakurs ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Kroatien har ikke på eget initiativ devalueret kunaens bilaterale centalkurs over for euroen; og i det år, der sluttede i april 2022, var Kroatiens langfristede rentesats i gennemsnit 0,8 %, hvilket er et godt stykke lavere end referenceværdien.

- (15) På baggrund af vurderingen af den lovgivningsmæssige forenelighed og opfyldelsen af konvergenskriterierne samt de øvrige forhold opfylder Kroatien de nødvendige betingelser for indførelse af euroen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kroatien opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af euroen. Dispensationen, jf. artikel 5 i tiltrædelsesakten af 2012, ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2022.

På Rådets vegne
Z. STANJURA
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/1212

af 12. juli 2022

om ændring af afgørelse 1999/70/EF om de nationale centralbankers eksterne revisorer for så vidt angår de eksterne revisorer for Banco de Portugal

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 27, stk. 1,

under henvisning til Den Europæiske Centralbanks henstilling af 17. maj 2022 til Rådet for Den Europæiske Union om de eksterne revisorer for Banco de Portugal (ECB/2022/24) ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Regnskaberne for Den Europæiske Centralbank (ECB) og for de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, skal revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af ECB's Styrelsesråd og godkendes af Rådet for Den Europæiske Union.
- (2) Mandatet for Banco de Portugals nuværende eksterne revisorer, Deloitte & Associados — Sociedade de Revisores Oficiais de Contas S.A., udløb efter revisionen for regnskabsåret 2021. Det er derfor nødvendigt at udnævne eksterne revisorer fra regnskabsårene 2022-2026.
- (3) Banco de Portugal har valgt PriceWaterhouseCoopers & Associados — Sociedade de Revisores Oficiais de Contas Lda som sine eksterne revisorer for regnskabsårene 2022-2026.
- (4) ECB's Styrelsesråd har indstillet, at PriceWaterhouseCoopers & Associados — Sociedade de Revisores Oficiais de Contas Lda udnævnes til eksterne revisorer for Banco de Portugal for regnskabsårene 2022-2026.
- (5) I forlængelse af ECB's Styrelsesråds henstilling bør Rådets afgørelse 1999/70/EF ⁽²⁾ ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 10, i afgørelse 1999/70/EF affattes således:

»10. PriceWaterhouseCoopers & Associados — Sociedade de Revisores Oficiais de Contas Lda godkendes hermed som eksterne revisorer for Banco de Portugal for regnskabsårene 2022-2026.«

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Europæiske Centralbank.

⁽¹⁾ EUT C 210 af 25.5.2022, s. 1.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 1999/70/EF af 25. januar 1999 om de nationale centralbankers eksterne revisorer (EFT L 22 af 29.1.1999, s. 69).

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2022.

På Rådets vegne
Z. STANJURA
Formand

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING nr. 276/21/COL

af 8. december 2021

om det norske regionalstøttekort 2022-2027 (Norge) [2022/1213]

1. RESUMÉ

- (1) EFTA-Tilsynsmyndigheden (»Tilsynsmyndigheden«) skal herved meddele Norge, at den efter at have vurderet det norske regionalstøttekort for 2022-2027 finder forlængelsen forenelig med principperne i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte (»regionalstøtteretningslinjerne«) ⁽¹⁾.
- (2) Denne beslutning afspejler Tilsynsmyndighedens vurdering af regionalstøttekortet i overensstemmelse med punkt 190 i regionalstøtteretningslinjerne. Regionalstøttekortet udgør en integrerende del af regionalstøtteretningslinjerne ⁽²⁾. Selve regionalstøttekortet indebærer ikke statsstøtte og er ikke en tilladelse til at yde statsstøtte.
- (3) Tilsynsmyndighedens beslutning er baseret på nedenstående overvejelser.

2. SAGSFORLØB

- (4) Den 1. december 2021 vedtog Tilsynsmyndigheden ved beslutning nr. 269/21/COL nye regionalstøtteretningslinjer. I disse retningslinjer fastsættes betingelserne for, hvornår anmeldelsespligtig regionalstøtte kan betragtes som forenelig med EØS-aftalen ⁽³⁾. Det fastsættes også, hvilke kriterier der gælder for angivelse af de områder, der opfylder forenelighedsbetingelserne i artikel 61, stk. 3, litra a) og c), i EØS-aftalen ⁽⁴⁾.
- (5) I henhold til punkt 150 i regionalstøtteretningslinjerne skal de områder, som EØS-EFTA-staterne ønsker at udpege som a)- eller c)-områder, være angivet på et regionalstøttekort. I medfør af punkt 189 i regionalstøtteretningslinjerne skal hver EØS-EFTA-stat til Tilsynsmyndigheden anmelde ét samlet regionalstøttekort, der gælder fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2027. Ved brev af 2. december 2021 anmeldte de norske myndigheder således deres regionalstøttekort for 2022-2027 ⁽⁵⁾.

3. STØTTEBERETTIGEDE OMRÅDER UDPEGET AF DE NORSKE MYNDIGHEDER

3.1. Baggrund

- (6) Den disponible regionalstøttedækning for 2022-2027 er fastsat for hver EØS-EFTA-stat, jf. bilag I til regionalstøtteretningslinjerne. Norges kvote består af prædefinerede og ikke prædefinerede c)-områder.
- (7) De norske myndigheder kan anvende denne kvote til at udpege prædefinerede og ikke prædefinerede c)-områder. Principperne for en sådan udpegelse er fastsat i henholdsvis punkt 168, 169 og 175 i regionalstøtteretningslinjerne.

⁽¹⁾ Retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte blev vedtaget den 1. december 2021 ved EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 269/21/COL, der endnu ikke er offentliggjort.

⁽²⁾ Regionalstøtteretningslinjerne, punkt 190.

⁽³⁾ Regionalstøtteretningslinjerne, punkt 2.

⁽⁴⁾ *Ibid.*

⁽⁵⁾ Dokument nr. 1252726, 1252724, 1252722, 1252736, 1252734, 1252728, 12527 og 1252732.

3.2. Prædefinerede c)-områder

3.2.1. Indledning

- (8) I henhold til punkt 168 i regionalstøttereigningslinjerne kan EØS-EFTA-staterne udpege de i punkt 166 omhandlede prædefinerede c)-områder som c)-områder. Disse områder er angivet i bilag I til regionalstøttereigningslinjerne.
- (9) Punkt 169 giver mulighed for en fleksibel tilgang, hvorved tyndt befolkede og meget tyndt befolkede områder, der ikke er prædefinerede som støtteberettigede, kan udpeges på visse betingelser.
- (10) På det norske regionalstøttekort for 2014-2020 har de norske myndigheder udpeget tyndt befolkede områder. Der var ikke angivet meget tyndt befolkede områder ⁽⁶⁾. I stedet havde de norske myndigheder udpeget meget tyndt befolkede områder inden for rammerne af en driftsstøtteordning, der var betinget af, at den var begrænset til sådanne områder ⁽⁷⁾.
- (11) Fodnote 65 i regionalstøttereigningslinjerne indeholder en ny specifikation om, at tyndt befolkede og meget tyndt befolkede områder bør være angivet på regionalstøttekortet. Derfor har de norske myndigheder i deres anmeldelse medtaget en angivelse af de udpegede meget tyndt befolkede områder, der svarer til den angivelse, der tidligere er udarbejdet i forbindelse med en driftsstøtteordning.
- (12) Tilsynsmyndigheden vil således først vurdere de norske myndigheders udpegelse af tyndt befolkede områder. Derefter vil Tilsynsmyndigheden vurdere de norske myndigheders udpegelse af meget tyndt befolkede områder inden for disse områder. I medfør af punkt 169, sidste punktum, i regionalstøttereigningslinjerne vil Tilsynsmyndigheden tage højde for befolkningen af både meget tyndt befolkede og tyndt befolkede områder, når den vurderer overholdelsen af loftet for befolkningsdækning.
- (13) Det følger af definitionen i punkt 19, stk. 30, i regionalstøttereigningslinjerne, at alle områder udpeget i henhold til punkt 169 er tyndt befolkede. Tilsynsmyndigheden medtager således kun befolkningen i de områder, der både er meget tyndt befolkede og tyndt befolkede, én gang, når den vurderer overholdelsen af loftet for befolkningsdækning.

3.2.2. Tyndt befolkede områder

3.2.2.1. To fylker, der er medtaget i deres helhed

- (14) Punkt 169, første og andet punktum, i regionalstøttereigningslinjerne lyder: »Hvad angår tyndt befolkede områder, bør EØS-EFTA-staterne i princippet udpege statistiske regioner på niveau 2 med mindre end 8 indbyggere pr. km² eller statistiske regioner på niveau 3 med under 12,5 indbyggere pr. km². EØS-EFTA-staterne kan dog udpege dele af statistiske regioner på niveau 3 med under 12,5 indbyggere pr. km² eller andre sammenhængende områder, der støder op til disse statistiske regioner på niveau 3, forudsat at disse områder har under 12,5 indbyggere pr. km².«
- (15) I Norge udgøres de statistiske regioner på niveau 3 af fylker, mens de statistiske regioner på niveau 2 svarer til større regioner ⁽⁸⁾.
- (16) De to fylker Troms og Finnmark samt Nordland er medtaget i deres helhed. På grundlag af tal pr. 1. januar 2020 ⁽⁹⁾ er befolkningstætheden i disse fylker henholdsvis 3,4 og 6,7 indbyggere pr. km² ⁽¹⁰⁾. På grundlag af de samme tal er befolkningstallet i disse områder 484 546 indbyggere ⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 91/14/KOL af 26. februar 2014 om det norske regionalstøttekort 2014-2020 (Norge) (EUT L 172 af 12.6.2014, s. 52, og EØS-tillæg nr. 34 af 12.6.2014, s. 18).

⁽⁷⁾ Se punkt 79-81 i EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 225/14/KOL af 18. juni 2014 vedrørende regionalt differentierede socialsikringsbidrag for 2014-2020 (EUT C 344 af 2.10.2014, s. 14, og EØS-tillæg nr. 55 af 2.10.2014, s. 4).

⁽⁸⁾ PDF-kort over de statistiske regioner i Norge er tilgængelige på Eurostats hjemmeside: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/nuts-maps>.

⁽⁹⁾ Med henblik på anmeldelse af regionalstøttekortet har de norske myndigheder anvendt befolkningstallene pr. 1. januar 2020. Disse tal er indhentet fra Statistikbanken (SSB). Hvad angår arealtallene er disse også pr. 1. januar 2020 og indsamlet af SSB. I visse tilfælde er dataene imidlertid indsamlet pr. tidligere år for at få data for tidligere kommuner, der siden er blevet delt op eller sammenlagt. Dette gælder særligt arealtal.

⁽¹⁰⁾ Anmeldelsen, s. 3.

⁽¹¹⁾ Anmeldelsen, s. 5, tabel 4.

3.2.2.2. Delvist omfattede regioner

- (17) I henhold til punkt 169, andet punktum, kan EØS-EFTA-staterne dog udpege dele af statistiske regioner på niveau 3 med under 12,5 indbyggere pr. km² eller andre sammenhængende områder, der støder op til disse statistiske regioner på niveau 3, forudsat at disse områder har under 12,5 indbyggere pr. km². Muligheden for at inkludere (inddrage) sammenhængende områder afspejles derfor i muligheden for at ekskludere (udelukke) områder inden for de statistiske regioner på niveau 3 med under 12,5 indbyggere pr. km².
- (18) Dele af niveau 3-regionerne Innlandet og Trøndelag udelukkes derfor fra regionalstøttekortet, mens områder i andre regioner på niveau 3 inddrages ⁽¹²⁾.

3.2.2.3. Mindre områder, der udelukkes

- (19) Tabel 1 nedenfor angiver de områder i niveau 3-regionerne Innlandet og Trøndelag, der udelukkes ⁽¹³⁾:

Tabel 1

Mindre områder, der udelukkes

Niveau 3-region	Områder (kommuner)	Befolkningstæthed
Innlandet	Hamar, Lillehammer, Gjøvik, Ringsaker, Løten, Stange, Elverum, Gran og Østre Toten	34,5
Trøndelag	Trondheim, den del af Orkland, der tidligere var Orkdal kommune, Melhus, Skaun, Malvik, Stjørdal, og Levanger	83,3

- (20) På grundlag af tal pr. 1. januar 2020 har disse udelukkede områder et samlet befolkningstal på 504 560 ⁽¹⁴⁾.

3.2.2.4. Mindre områder, der inddrages

- (21) Tabel 2 nedenfor angiver de mindre områder med under 12,5 indbyggere pr. km², der er blevet inddraget ⁽¹⁵⁾:

Tabel 2

Mindre områder, der inddrages

Niveau 3-region	Områder (kommuner)	Befolkningstæthed
Viken	Aremark, Marker, Aurskog-Høland, Flå, Nesbyen, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Sigdal, Krødsherad, Flesberg, Rollag samt Nore og Uvdal	4,8
Vestfold og Telemark	Notodden, Bamble, Kragerø, Drangedal, Nome, Midt-Telemark, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke og Vinje	6,2
Agder	Den del af Lindesnes, der tidligere var Marnardal, den del af Lyngdal, der tidligere var Audnedal kommune, Risør, Farsund, Flekkefjord, Gjerstad, Vegårshei, Tvedestrand, Åmli, Iveland, Evje og Hornnes, Bygland, Valle, Bykle, Åseral, Hægebostad, Kvinesdal og Sirdal	5,4

⁽¹²⁾ Anmeldelsen, s. 3 og 4.

⁽¹³⁾ Tabellen er baseret på tabel 2 i anmeldelsen, s. 4.

⁽¹⁴⁾ Anmeldelsen, s. 3, tabel 1.

⁽¹⁵⁾ Tabellen er baseret på tabel 3 i anmeldelsen, s. 4.

Rogaland	Sokndal, Lund, Bjerkreim, Hjelmeland, Suldal og Sauda	4,8
Vestland	Kinn, Etne, Bømlo, Fitjar, Tysnes, Kvinnherad, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Voss, Kvam, Samnanger, Vaksdal, Modalen, Austrheim, Fedje, Masfjorden, Gulen, Solund, Hyllestad, Høyanger, Vik, Sogndal, Aurland, Lærdal, Årdal, Luster, Askvoll, Fjaler, Sunnfjord, Bremanger, Stad, Gloppen og Stryn	6,6
Møre og Romsdal	De dele af Molde, der tidligere var Nesset og Midsund kommuner, de dele af Ålesund, der tidligere var Haram og Sandøy kommuner, Vanylven, Sande, Hareid, Ørsta, Stranda, Sykkylven, Vestnes, Rauma, Averøy, Gjemnes, Tingvoll, Sunndal, Surnadal, Smøla, Aure, Volda, Fjord og Hustadvika	9,5

(22) På grundlag af tal pr. 1. januar 2020 har disse inddragne områder et samlet befolkningstal på 528 360 ⁽¹⁶⁾.

3.2.2.5. Vurdering af den fleksible tilgang

(23) Punkt 169 i regionalstøttereigningslinjerne indeholder tre krav, som skal være opfyldt for at inddrage mindre områder fra en statistisk region på niveau 3, hvis denne region som helhed har en befolkningstæthed på over 12,5 indbyggere pr. km².

(24) For det første skal disse mindre områder have under 12,5 indbyggere pr. km².

(25) I henhold til tidligere praksis har både Tilsynsmyndigheden ⁽¹⁷⁾ og Kommissionen ⁽¹⁸⁾ vurderet befolkningstætheden for inddragne tyndt befolkede områder pr. niveau 3-region (statistiske regioner på niveau 3/NUTS-3-regioner). Der er intet nyt i formuleringen af punkt 169, der lægger op til en anden fortolkning. Tilsynsmyndigheden vil derfor følge samme praksis for de nye regionalstøttereigningslinjer.

(26) Det følger af de data, der er præsenteret i tabel 2 ovenfor, at befolkningstætheden i de inddragne områder er under 12,5 indbyggere pr. km², når de vurderes sammen på niveauet for deres statistiske region på niveau 3. Befolkningstæthedskravet opfyldes således for de inddragne områder.

(27) For det andet skal de inddragne mindre områder være sammenhængende områder, der støder op til statistiske regioner på niveau 3 med under 12,5 indbyggere pr. km². På baggrund af de berørte områders grænser, jf. det grafiske kort i bilag III(a) til denne beslutning, konkluderer Tilsynsmyndigheden, at dette krav er opfyldt.

(28) For det tredje må ombygningen ikke medføre, at den specifikke dækningskvote for c)-dækning, jf. punkt 167 i regionalstøttereigningslinjerne, overskrides. I henhold til punkt 169, sidste punktum, i regionalstøttereigningslinjerne skal befolkningen i tyndt befolkede og meget tyndt befolkede områder vurderes sammen med henblik på denne vurdering. Som præciseret i punkt 13 medtages befolkningen i de områder, der er både meget tyndt befolkede og tyndt befolkede, kun én gang, når overholdelsen af loftet for befolkningsdækning vurderes.

(29) I henhold til bilag I til regionalstøttereigningslinjerne er Norges specifikke dækningskvote for c)-dækning 25,14 % af den samlede befolkning. Både Tilsynsmyndigheden ⁽¹⁹⁾ og Kommissionen ⁽²⁰⁾ har i henhold til tidligere praksis accepteret anvendelsen af nylige data for den samlede befolkning, når overholdelsen af loftet for befolkningsdækning vurderes. Der er intet nyt i formuleringen af punkt 169, der indikerer, at denne praksis ikke ligeledes er kompatibel med de nye regionalstøttereigningslinjer. Tilsynsmyndigheden anser derfor de norske myndigheders anvendelse af tal pr. 1. januar 2020 som acceptabel.

⁽¹⁶⁾ Anmeldelsen, s. 3, tabel 1.

⁽¹⁷⁾ Se beslutningen om det norske regionalstøttekort 2014-2020, jf. fodnote 6 ovenfor, punkt 18.

⁽¹⁸⁾ Se stk. 7 og 15 i Kommissionens afgørelse af 27. marts 2014 om det svenske regionalstøttekort 2014-2020, SA37985 (2014/N) (EUT C 210 af 4.7.2014, s. 20).

⁽¹⁹⁾ Se punkt 9 i EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 170/14/KOL af 24. april 2014 om det islandske regionalstøttekort 2014-2020 (EUT L 201 af 10.7.2014, s. 33).

⁽²⁰⁾ Se Kommissionens afgørelse om det svenske regionalstøttekort 2014-2020, jf. fodnote 18 ovenfor, fodnote 2, punkt 10 og punkt 13-15.

- (30) På grundlag af tal pr. 1. januar 2020 er befolkningstallet i Norge på 5 368 283 ⁽²¹⁾. De udpegede meget tyndt befolkede og tyndt befolkede områder kan derfor, beregnet på grundlag af disse tal, ikke dække mere end 1 349 586 indbyggere.
- (31) Befolkningstallet inden for de tyndt befolkede områder er på 1 348 649 indbyggere ⁽²²⁾. Dette er mindre end Norges dækningskvote for c)-dækning.

3.2.3. Meget tyndt befolkede områder

3.2.3.1. Mange af de tyndt befolkede områder kan betragtes som meget tyndt befolkede områder

- (32) I dette afsnit vil Tilsynsmyndigheden vurdere de norske myndigheders udpegelse af meget tyndt befolkede områder. Som følge af Norges geografi og befolkningsmønster kan mange af de tyndt befolkede områder af de norske myndigheder udpeges som meget tyndt befolkede, hvilket de også bliver.

3.2.3.2. Regionen Nordnorge er medtaget i sin helhed

- (33) Punkt 169, tredje punktum, i regionalstøttereigningslinjerne lyder: »For så vidt angår meget tyndt befolkede områder kan EØS-EFTA-staterne udpege statistiske regioner på niveau 2 med under 8 indbyggere pr. km² eller andre mindre sammenhængende områder, der støder op til disse statistiske regioner på niveau 2, forudsat at disse områder har under 8 indbyggere pr. km², og at den samlede befolkning i de meget tyndt befolkede områder og de tyndt befolkede områder ikke fører til en overskridelse af den i punkt 167 nævnte specifikke dækningskvote for c)-dækning.«
- (34) To norske statistiske regioner på niveau 2 opfylder befolkningstæthedskravet på 8 indbyggere pr. km². Der er tale om Nordnorge ⁽²³⁾ og Innlandet ⁽²⁴⁾. Niveau 2-regionen Nordnorge har en befolkningstæthed på 4,5 indbyggere pr. km² ⁽²⁵⁾, mens niveau 2-regionen Innlandet har en befolkningstæthed på 7,5 indbyggere pr. km² ⁽²⁶⁾.
- (35) De norske myndigheder har udpeget niveau 2-regionen Nordnorge som støtteberettiget i sin helhed. Alle områder i Nordnorge skal derfor betragtes som meget tyndt befolkede områder for så vidt angår regionalstøttereigningslinjerne.
- (36) Som nævnt i punkt 16 ovenfor er befolkningstallet i disse områder 484 546 indbyggere på grundlag af tal pr. 1. januar 2020.

3.2.3.3. Regionen Innlandet er delvist medtaget

- (37) I henhold til formuleringen i punkt 169, tredje punktum, i regionalstøttereigningslinjerne er det muligt at udpege mindre sammenhængende områder, der støder op til disse statistiske regioner på niveau 2 med under 8 indbyggere pr. km². Selv om det ikke formuleres eksplicit, skal muligheden for at inkludere sammenhængende områder afspejles logisk over for muligheden for at ekskludere områder inden for de statistiske regioner på niveau 2 med under 8 indbyggere pr. km². Denne fortolkning er også i overensstemmelse med tidligere praksis ⁽²⁷⁾.
- (38) I overensstemmelse hermed er niveau 2-regionen Innlandet kun delvist udpeget som meget tyndt befolket. Tabel 3 nedenfor viser de inkluderede områder i Innlandet og befolkningstætheden i dette område ⁽²⁸⁾:

Tabel 3

Inkluderede områder i Innlandet

Niveau 2-region	Områder (kommuner)	Befolkningstæthed
Innlandet	Kongsvinger, Nord-Odal, Sør-Odal, Eidskog, Grue, Åsnes, Våler, Trysil, Åmot, Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal, Os,	3,4

⁽²¹⁾ Anmeldelsen, s. 3.

⁽²²⁾ Anmeldelsen, s. 3.

⁽²³⁾ Denne region består af følgende statistiske regioner på niveau 3: Troms og Finnmark samt Nordland.

⁽²⁴⁾ Innlandet er også en statistisk region på niveau 3.

⁽²⁵⁾ Anmeldelsen, s. 8, tabel 7a.

⁽²⁶⁾ Anmeldelsen, s. 8.

⁽²⁷⁾ Se beslutningen vedrørende regionalt differentierede socialsikringsbidrag for 2014-2020, jf. fodnote 7 ovenfor, punkt 79-81.

⁽²⁸⁾ Tabellen er baseret på tabel 7b og 8b i anmeldelsen, s. 8 og 9.

	Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Nord-Fron, Sel, Sør-Fron, Ringebu, Søndre Land, Nordre Land, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre og Vang	
--	---	--

(39) På grundlag af tal pr. 1. januar 2020 er befolkningstallet i disse områder på 143 115 ⁽²⁹⁾.

3.2.3.4. Dele af Trøndelag er inkluderet som mindre sammenhængende områder med Nordnorge

(40) De områder, der støder op til Nordnorge, er alle beliggende i niveau 3-regionen Trøndelag.

(41) Tabel 4 nedenfor angiver de inkluderede områder i Trøndelag og befolkningstætheden i dette område ⁽³⁰⁾:

Tabel 4

Inkluderede sammenhængende områder med Nordnorge

Niveau 3-region	Områder (kommuner)	Befolkningstæthed
Trøndelag	Den del af Steinkjer, der tidligere var Verran, Namsos, Osen, Snåase-Snåsa, Lierne, Raarvihke-Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Overhalla, Flatanger, Leka, Inderøy, Indre Fosen, Ørland, Åfjord og Nærøysund	4,1

(42) Befolkningstallet i disse områder er 73 683 indbyggere, når det beregnes på grundlag af tallene pr. 1. januar 2020 ⁽³¹⁾.

3.2.3.5. Mindre sammenhængende områder med Innlandet i flere fylker er inkluderet

(43) De områder, der støder op til Innlandet, er beliggende i niveau 3-regionerne Trøndelag, Møre og Romsdal, Vestland, Rogaland, Agder, Vestfold og Telemark samt Viken. Disse områder er angivet i tabel 5 nedenfor ⁽³²⁾.

Tabel 5

Inkluderede sammenhængende områder med Innlandet

Niveau 3-region	Områder (kommuner)	Befolkningstæthed
Trøndelag	Hitra, Frøya, Oppdal, Rennebu, Røros, Holtålen, Tydal, Meråker, Heim, Rindal og de dele af Orkland, der tidligere var Agdenes, Meldal og dele af Snillfjord kommune	3,6
Møre og Romsdal	Vanylven, Sande, Stranda, Sykkylven, Vestnes, Rauma, Tingvoll, Sunndal, Surnadal, Smøla, Aure, Fjord, den del af Volda, der tidligere var Hornindal kommune, den del af Molde, der tidligere var Nettet og Midsund kommuner og den del af Ålesund, der tidligere var Sandøy kommune	6,3

⁽²⁹⁾ Anmeldelsen, s. 8, tabel 7b.

⁽³⁰⁾ Tabellen er baseret på tabel 7a og 8a i anmeldelsen, s. 8 og 9.

⁽³¹⁾ Anmeldelsen, s. 8, tabel 7a.

⁽³²⁾ Tabellen er baseret på tabel 7b og 8b i anmeldelsen, s. 8 og 9.

Vestland	Tysnes, Kvinnherad, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Modalen, Fedje, Masfjorden, Gulen, Solund, Hyllestad, Høyanger, Vik, Aurland, Lærdal, Årdal, Luster, Askvoll, Fjaler, Bremanger, Stad, Gloppen, Stryn, den del af Voss, der tidligere var Granvin kommune, den del af Kinn, der tidligere var Vågsøy kommune, den del af Sogndal, der tidligere var Leikanger og Balestrand kommuner og den del af Sunnfjord, der tidligere var Gaular, Jølster og Naustdal kommuner	4,7
Rogaland	Hjelmeland, Suldal og Sauda	3,6
Agder	Risør, Gjerstad, Åmli, Evje og Hornnes, Bygland, Valle, Bykle og Åseral	2,9
Vestfold og Telemark	Drangedal, Nome, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke og Vinje	2,9
Viken	Flå, Nesbyen, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Rollag samt Nore og Uvdal	3,0

- (44) Befolkningstallet i disse områder er 301 848 indbyggere, når det beregnes på grundlag af tallene pr. 1. januar 2020 ⁽³³⁾.

3.2.3.6. Vurdering af den fleksible tilgang

- (45) Punkt 169 i regionalstøttereningslinjerne indeholder tre krav, som skal være opfyldt for at inddrage områder fra statistiske regioner på niveau 2 med en befolkningstæthed på over 8 indbyggere pr. km².
- (46) For det første skal disse områder have færre end 8 indbyggere pr. km².
- (47) Som fastslået i punkt 27 ovenfor har både Tilsynsmyndigheden ⁽³⁴⁾ og Kommissionen ⁽³⁵⁾ tidligere vurderet befolkningstætheden for inddragne tyndt befolkede områder sammen pr. deres respektive niveau 3-region (statistiske regioner på niveau 3/NUTS-3-regioner). Hvad angår meget tyndt befolkede områder udpeget inden for rammerne af en driftsstøtteordning vurderede Tilsynsmyndigheden ikke befolkningstætheden i de berørte områder på lavere enhedsniveau end niveau 3 ⁽³⁶⁾.
- (48) Der er intet nyt i formuleringen af punkt 169, der lægger op til en ændring af denne etablerede praksis. Tilsynsmyndigheden vil derfor følge samme praksis i forbindelse med de nye regionalstøttereningslinjer.
- (49) Det følger af tallene i tabel 4 og 5 ovenfor, at befolkningstætheden i de inddragne områder er under 8 indbyggere pr. km², når områder, der er beliggende i samme statistiske region på niveau 3, vurderes sammen. Idet de statistiske regioner på niveau 3 er en del af de større regioner på niveau 2, betyder dette, at befolkningstætheden i de inddragne områder også er under grænsen på 8 indbyggere pr. km², hvis de vurderes på niveauet for de inkluderede områder i hver region på niveau 2.
- (50) Befolkningstæthedskravet opfyldes således for de inddragne områder. Som fastslået i tabel 3 opfyldes befolkningstæthedskravet også for de udpegede områder i Innlandet, når de vurderes sammen.

⁽³³⁾ Anmeldelsen, s. 8, tabel 7b.

⁽³⁴⁾ Se beslutningen om det norske regionalstøttekort 2014-2020, jf. fodnote 6 ovenfor, punkt 18.

⁽³⁵⁾ Se afgørelsen om det svenske regionalstøttekort 2014-2020, jf. fodnote 18 ovenfor, punkt 7 og 15.

⁽³⁶⁾ Se punkt 79-81 i beslutningen vedrørende regionalt differentierede socialsikringsbidrag for 2014-2020, jf. fodnote 7 ovenfor.

- (51) For det andet skal de inddragne områder være sammenhængende områder, der støder op til statistiske regioner på niveau 2 med under 8 indbyggere pr. km². På baggrund af de berørte områders grænser, jf. det grafiske kort i bilag III(b) til denne beslutning, konkluderer Tilsynsmyndigheden, at dette krav er opfyldt.
- (52) For det tredje må ombygningen ikke medføre, at den specifikke dækningskvote for c)-dækning, jf. punkt 167 i regionalstøttereningslinjerne, overskrides. I henhold til punkt 169, sidste punktum, i regionalstøttereningslinjerne skal befolkningen i tyndt befolkede og meget tyndt befolkede områder vurderes sammen med henblik på denne vurdering.
- (53) Befolkningen inden for de meget tyndt befolkede områder er 1 003 192 indbyggere ⁽³⁷⁾. Dette tal var medtaget i forbindelse med vurderingen af, om udpegelsen af tyndt befolkede områder overholder loftet for befolkningsdækning i punkt 31 ovenfor. På dette grundlag konkluderer Tilsynsmyndigheden, at det norske regionalstøttekorts befolkningsdækning ikke overskrider den specifikke dækningskvote for c)-dækning, jf. punkt 167 i regionalstøttereningslinjerne.

3.2.4. Konkluderende bemærkninger til udpegelsen af prædefinerede c)-områder

- (54) På regionalstøttekortet for 2022-2027 har de norske myndigheder udpeget tyndt og meget tyndt befolkede områder, der er berettigede til regionalstøtte. På grundlag af ovenstående vurdering konkluderer Tilsynsmyndigheden, at denne udpegelse er i overensstemmelse med regionalstøttereningslinjerne.

3.3. Ikkeprædefinerede c)-områder

3.3.1. Indledning

- (55) I henhold til bilag I til regionalstøttereningslinjerne er Norges ikkeprædefinerede c)-dækning 6,87 % af den samlede befolkning. Norge kan anvende denne dækning til at udpege ikkeprædefinerede c)-områder i overensstemmelse med betingelserne i punkt 175 i regionalstøttereningslinjerne.

3.3.2. Inkluderede områder

- (56) De områder, der af de norske myndigheder er udpeget som ikkeprædefinerede c)-områder, er angivet i tabel 6 nedenfor ⁽³⁸⁾.

Tabel 6

Ikkeprædefinerede c)-områder

Niveau 3-region	Kommuner	Befolkning pr. 1. januar 2020
Rogaland	Utsira og Kvitsøy	715
Møre og Romsdal	Aukra	3 509

- (57) På grundlag af de seneste tal pr. 1. januar 2020 er befolkningstallet i de områder, der er udpeget som ikkeprædefinerede c)-områder, derfor 4 224 indbyggere.

3.3.3. Vurdering

- (58) I henhold til punkt 175, stk. 3, nr. iii), i regionalstøttereningslinjerne kan EØS-EFTA-staterne udpege øer, der har under 5 000 indbyggere, som ikkeprædefinerede c)-områder.
- (59) Som det følger af tallene i tabel 6 ovenfor, er befolkningstallet på hver af øerne Utsira, Kvitsøy og Aukra under 5 000 indbyggere. Betingelserne i punkt 175, stk. 3, nr. iii), i regionalstøttereningslinjerne er derfor opfyldt.

⁽³⁷⁾ Anmeldelsen, s. 10.

⁽³⁸⁾ Tabellen er baseret på tabel 9 i anmeldelsen, s. 11.

- (60) På grundlag af tallene i tabel 6 ovenfor udgør befolkningen inden for disse udpegede områder desuden 0,08 % af den samlede befolkning. Dette er langt mindre end Norges kvote for ikkeprædefineret c)-dækning på 6,87 % som angivet i bilag I til regionalstøttereigningslinjerne.
- (61) På dette grundlag konkluderer Tilsynsmyndigheden, at udpegelsen af ikkeprædefinerede c)-områder på det norske regionalstøttekort for 2022-2027 er i overensstemmelse med regionalstøttereigningslinjerne.

3.4. Oversigt over de områder, der er omfattet af regionalstøttekortet

- (62) Bilag I til denne beslutning indeholder en liste over de områder, der er medtaget på regionalstøttekortet, inklusive deres status som meget tyndt befolkede, tyndt befolkede eller ikkeprædefinerede c)-områder. Bilag II indeholder detaljerede oplysninger om de statistiske enheder i de kommuner, der er blevet opdelt i forbindelse med udpegelsen af støtteberettigede områder.

4. STØTTEINTENSITET

- (63) Det følger af punkt 151 i regionalstøttereigningslinjerne, at regionalstøttekortet også skal angive de maksimale støtteintensiteter, der gælder i de støtteberettigede områder i det godkendte korts gyldighedsperiode.
- (64) De maksimale støtteintensiteter på kortet gælder for regional investeringsstøtte. De maksimale støtteintensiteter, der er tilladt for sådan støtte i henhold til regionalstøttereigningslinjerne, er fastsat i retningslinjernes afsnit 7.4.
- (65) Som angivet i tabel 7 nedenfor har de norske myndigheder anmeldt maksimale støtteintensiteter for store virksomheder på 20 % og 10 % for henholdsvis prædefinerede c)-områder og ikkeprædefinerede c)-områder. Disse maksimale støtteintensiteter forhøjes med 20 procentpoint for små virksomheder og med 10 procentpoint for mellemstore virksomheder ⁽³⁹⁾.

Tabel 7

Maksimale støtteintensiteter

Områdetype	Maksimale støtteintensiteter for store virksomheder	Forhøjelse for mellemstore virksomheder	Forhøjelse for små virksomheder
Prædefineret c)-områder	20 %	10 %	20 %
Ikkeprædefinerede c)-områder	10 %	10 %	20 %

- (66) Hvad angår de maksimale støtteintensiteter i prædefinerede c)-områder, hedder det i punkt 182, stk. 1, i regionalstøttereigningslinjerne, at støtteintensiteten for store virksomheder ikke må overskride 20 % i tyndt befolkede områder. Eftersom alle områder udpeget under kvoten for prædefinerede c)-områder er tyndt befolkede, er den maksimale støtteintensitet, som de norske myndigheder har fastsat for disse områder, i overensstemmelse med regionalstøttereigningslinjerne.
- (67) De tilladte forhøjelser for mellemstore virksomheder og små virksomheder i prædefinerede c)-områder er også i overensstemmelse med regionalstøttereigningslinjerne. Det følger af punkt 186 i regionalstøttereigningslinjerne, at støtteintensiteterne kan forhøjes med op til 20 procentpoint for små virksomheder og med op til 10 procentpoint for mellemstore virksomheder.
- (68) Hvad angår de maksimale støtteintensiteter i ikkeprædefinerede c)-områder, hedder det i punkt 182, stk. 3, at støtteintensiteten for store virksomheder ikke må overskride 10 % i ikkeprædefinerede c)-områder, der har et BNP pr. indbygger på over 100 % af EØS-gennemsnittet og en arbejdsløshed på under 100 % af EØS-gennemsnittet. Eftersom de udpegede ikkeprædefinerede c)-områder hører til i denne kategori, har de norske myndigheder fastsat den maksimale støtteintensitet til 10 %.

⁽³⁹⁾ Tabellen er baseret på tabel 10 i anmeldelsen, s. 11.

- (69) Muligheden for i henhold til punkt 186 i regionalstøttereigningslinjerne at forhøje støtteintensiteterne for små og mellemstore virksomheder gælder imidlertid også for ikkeprædefinerede c)-områder. Forhøjelserne af den maksimale støtteintensitet i disse områder, jf. tabel 7 ovenfor, er derfor også i overensstemmelse med regionalstøttereigningslinjerne.

5. VARIGHED OG REVISION

- (70) I overensstemmelse med punkt 189 i regionalstøttereigningslinjerne har de norske myndigheder anmeldt ét samlet regionalstøttekort, der gælder fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2027.
- (71) Det følger af punkt 194 i regionalstøttereigningslinjerne, at der gennemføres en midtvejsrevision af regionalstøttekortene i 2023. Senest i juni 2023 meddeler Tilsynsmyndigheden nærmere om denne midtvejsrevision.

6. KONKLUSION

- (72) På grundlag af den forudgående vurdering konkluderer Tilsynsmyndigheden, at det norske regionalstøttekort for 2022-2027 er foreneligt med principperne i regionalstøttereigningslinjerne. Det godkendte regionalstøttekort udgør en integrerende del af regionalstøttereigningslinjerne.
- (73) Bilag I, II og III(a) og (b) udgør en integrerende del af denne beslutning.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Bente ANGELL-HANSEN
Formand
Det ansvarlige medlem af kollegiet

Stefan BARRIGA
Medlem af kollegiet

Högni S. KRISTJÁNSSON
Medlem af kollegiet

Meljo-Menie JOSÉPHIDÈS
Medunderskriver som direktør
for juridiske og eksekutive anliggender

BILAG I

Oversigt over de områder, der er omfattet af regionalstøttekortet

1. PRÆDEFINERED E c)-OMRÅDER

1.1. Meget tyndt befolkede områder

Niveau 3-region	Kommuner
Troms og Finnmark	Tromsø, Harstad-Hárstták, Alta, Vardø, Vadsø, Hammerfest, Kvæfjord, Tjeldsund, Ibestad, Gratangen, Loabák-Lavangen, Bardu, Salangen, Målselv, Sørreisa, Dyrøy, Senja, Balsfjord, Karlsøy, Lyngen, Storfjord-Omasvuotna-Omasvuono, Gáivuotna-Kåfjord-Kaivuono, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen, Guovdageaidnu-Kautokeino, Loppa, Hasvik, Måsøy, Nordkapp, Porsanger-Porsángu-Porsanki, Kárásjohka-Karasjok, Lebesby, Gamvik, Berlevåg, Deatnu-Tana, Unjárga-Nesseby, Båtsfjord samt Sør-Varanger
Nordland	Bodø, Narvik, Bindal, Sømna, Brønnøy, Vega, Vevelstad, Herøy, Alstahaug, Leirfjord, Vefsn, Grane, Hattfjelldal, Dønna, Nesna, Hemnes, Rana, Lurøy, Træna, Rødøy, Meløy, Gildeskål, Beiarn, Saltdal, Fauske-Fuosso, Sørfold, Steigen, Lødingen, Evenes, Røst, Værøy, Flakstad, Vestvågøy, Vågan, Hadsel, Bø, Øksnes, Sortland, Andøy, Moskenes samt Hamarøy-Hábmer
Trøndelag	Den del af Steinkjer, der tidligere var Verran, Namsos, Osen, Snåase-Snåsa, Lierne, Raarvihke-Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Overhalla, Flatanger, Leka, Inderøy, Indre Fosen, Ørland, Åfjord, Nærøysund, Hitra, Frøya, Oppdal, Rennebu, Røros, Holtålen, Tydal, Meråker, Heim, Rindal og de dele af Orkland, der tidligere var Agdenes, Meldal og dele af Snillfjord kommune
Møre og Romsdal	Vanylven, Sande, Stranda, Sykkylven, Vestnes, Rauma, Tingvoll, Sunndal, Surnadal, Smøla, Aure, Fjord, den del af Volda, der tidligere var formerly Hornindal, de dele af Molde, der tidligere var Nesset og Midsund og den del af Ålesund, der tidligere var Sandøy
Vestland	Tysnes, Kvinnherad, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Modalen, Fedje, Masfjorden, Gulen, Solund, Hyllestad, Høyanger, Vik, Aurland, Lærdal, Årdal, Luster, Askvoll, Fjaler, Bremanger, Stad, Gloppen, Stryn, den del af Voss, der tidligere var Granvin, den del af Kinn, der tidligere var Vågsøy, de dele af Sogndal, der tidligere var Leikanger og Balestrand og de dele af Sunnfjord, der tidligere var Gaular, Jølster og Naustdal
Rogaland	Hjelmeland, Suldal og Sauda
Agder	Risør, Gjerstad, Åmli, Evje og Hornnes, Bygland, Valle, Bykle og Åseral
Vestfold og Telemark	Drangedal, Nome, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke og Vinje
Innlandet	Kongsvinger, Nord-Odal, Sør-Odal, Eidskog, Grue, Åsnes, Våler, Trysil, Åmot, Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal, Os, Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Nord-Fron, Sel, Sør-Fron, Ringeby, Søndre Land, Nordre Land, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre og Vang
Viken	Flå, Nesbyen, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Rollag samt Nore og Uvdal

1.2. Tyndt befolkede områder

Niveau 3-region	Kommuner
Trøndelag	Den del af Steinkjer, der tidligere var Steinkjer (dvs. den del, der ikke var Verran), Midtre Gauldal, Selbu, Frosta og Verdal
Møre og Romsdal	Den del af Ålesund, der tidligere var Haram, Hareid, den del af Volda, der tidligere var (dvs. den del, der ikke var Hornindal), Ørsta, Averøy, Gjemnes og Hustadvika
Vestland	Den del af Voss, der tidligere var Voss (dvs. den del, der ikke var Granvin), den del af Kinn, der tidligere var Flora, den del af Sogndal, der tidligere var Sogndal (dvs. den del, der ikke var Balestrand og Leikanger), den del af Sunnfjord, der tidligere var Førde, Etne, Bømlo, Fitjar, Kvam, Samnanger, Vaksdal og Austrheim
Rogaland	Sokndal, Lund samt Bjerkreim
Agder	Den del af Lindesnes, der tidligere var Marnardal, den del af Lyngdal, der tidligere var Audnedal, Farsund, Flekkefjord, Vegårshei, Tvedestrand, Iveland, Hægebostad, Kvinesdal og Sirdal
Vestfold og Telemark	Notodden, Bamble, Kragerø samt Midt-Telemark
Innlandet	Øyer, Gausdal samt Vestre Toten
Viken	Aremark, Marker, Aurskog-Høland, Sigdal, Krødsherad samt Flesberg

2. IKKEPRÆDEFINEREDE c)-OMRÅDER

Niveau 3-region	Kommuner
Rogaland	Utsira og Kvitsøy
Møre og Romsdal	Aukra

BILAG II

Støtteberettigede statistiske basisenheder (SB'er) i opdelt kommuner

Kommunekode / LAU-kode	Kommunenavn	Tidligere kommune	SB-kode	SB-navn
4205	Lindesnes	Marnardal	42051001	Øyslebø
			42051002	Skjævesland
			42051003	Birkeland
			42051004	Støa
			42051005	Gangså
			42051006	Finnsdal
			42051007	Tjomsland — Lindland
			42051008	Laudal Nedre
			42051009	Laudal Øvre
			42051010	Tisland
			42051011	Åkset
			42051012	Bruskeland
			42051013	Rydlande
			42051014	Trygsland
			42051015	Stedjan
			42051016	Koland
4225	Lyngdal	Audnedal	42250401	Brastad
			42250402	Viblemo
			42250403	Konsmo
			42250404	Audnedal
			42250405	Ågedalstø
			42250406	Øydna
			42250407	Byremo
			42250408	Håland — Sveindal
4621	Voss	1234 Granvin	46211001	Lussand — Kvandal
			46211002	Folkedal
			46211003	Hamre
			46211004	Eide
			46211005	Selland - Kjerland
			46211006	Kyrkjestrundi
			46211007	Seim — Nesheim
			46211008	Spildo
			46211009	Tjoflot
			46211010	Djønno

Kommunekode / LAU-kode	Kommunenavn	Tidligere kommune	SB-kode	SB-navn
4602	Kinn	1439 Vågsøy	46020401	Silda
			46020402	Vedvik
			46020403	Halsør
			46020404	Røysa
			46020405	Raudeberg
			46020406	Kapellneset
			46020407	Refvik
			46020408	Kvalheim
			46020501	Ulvesund
			46020502	Degnepoll
			46020503	Kulen
			46020504	Blålid
			46020505	Skavøypoll
			46020506	Sørpoll
			46020507	Almenning
			46020601	Våge — Oppedal
			46020602	Holvik
			46020603	Sæternes
			46020604	Ellingskaret
			46020605	Skram Øvre
			46020606	Skram Nedre
			46020607	Midtgård Søndre
			46020608	Midtgård Nordre
			46020609	Gotteberg
			46020610	Øyane i Sør
4640	Sogndal	1419 Leikanger	46400501	Njøs
			46400502	Hermansverk
			46400503	Henjum
			46400504	Leitet
			46400505	Leikanger
			46400506	Hamre — Fosse
			46400507	Grinde
			46400508	Eitorn
4640	Sogndal	1418 Balestrand	46400604	Vetlefjord
			46400605	Sværefjorden
			46400606	Esefjorden

Kommunekode / LAU-kode	Kommunenavn	Tidligere kommune	SB-kode	SB-navn
			46400607	Balestrand
			46400608	Thue
			46400609	Kvamsøy
4647	Sunnfjord	1430 Gaular	46470601	Øvrebotten
			46470602	Eldal — Mjell
			46470603	Viken
			46470604	Hestadgrend
			46470605	Skudal
			46470606	Senneseth
			46470607	Steien
			46470608	Sande
			46470609	Sygna
			46470610	Lunde
			46470611	Skilbrei — Hjelmeland
			46470612	Lien
			46470613	Kvamme
			46470614	Osen
			46470615	Birkeland
			46470616	Kårstad
			46470617	Hestad
4647	Sunnfjord	1431 Jølster	46470401	Eikås
			46470402	Langhaugane
			46470403	Hjellbrekke
			46470404	Vassenden Nord
			46470405	Vassenden Sør
			46470406	Sanddal
			46470407	Svidal
			46470408	Ålhus
			46470501	Myklebost
			46470502	Årdal
			46470503	Helgheim
			46470504	Fugle
			46470505	Skei
			46470506	Kjøsnestfjorden
			46470507	Førde
			46470508	Klakegg
			46470509	Veiteberg

Kommunekode / LAU-kode	Kommunenavn	Tidligere kommune	SB-kode	SB-navn
			46470510	Åmot
4647	Sunnfjord	1433 Naustdal	46470701	Kvellestad
			46470702	Vevring
			46470703	Redal
			46470704	Helle
			46470705	Frammarsvik
			46470706	Naustdal Vest
			46470707	Naustdal Aust
			46470708	Åse
			46470709	Horstad Vest
			46470710	Horstad Aust
			46470711	Ullaland Nord
			46470712	Ullaland Sør
			46470713	Fimland
1577	Volda	1444 Hornindal	15770601	Haugen
			15770602	Kirkhorn
			15770603	Grodås
			15770605	Otterdal
			15770606	Lødemel
			15770607	Rygg
			15770608	Kjøs
1506	Molde	1543 Nesset	15060801	Ranvik
			15060802	Tjelle
			15060803	Rød
			15060804	Høvik
			15060805	Hammervoll
			15060806	Eidsvåg Sentrum
			15060807	Aasen
			15060808	Stubø
			15060809	Vorpenes
			15060810	Raudsand
			15060811	Bersås
			15060812	Eidsøra
			15060813	Meisalstranda
			15060814	Bugge
			15060901	Myklebostad

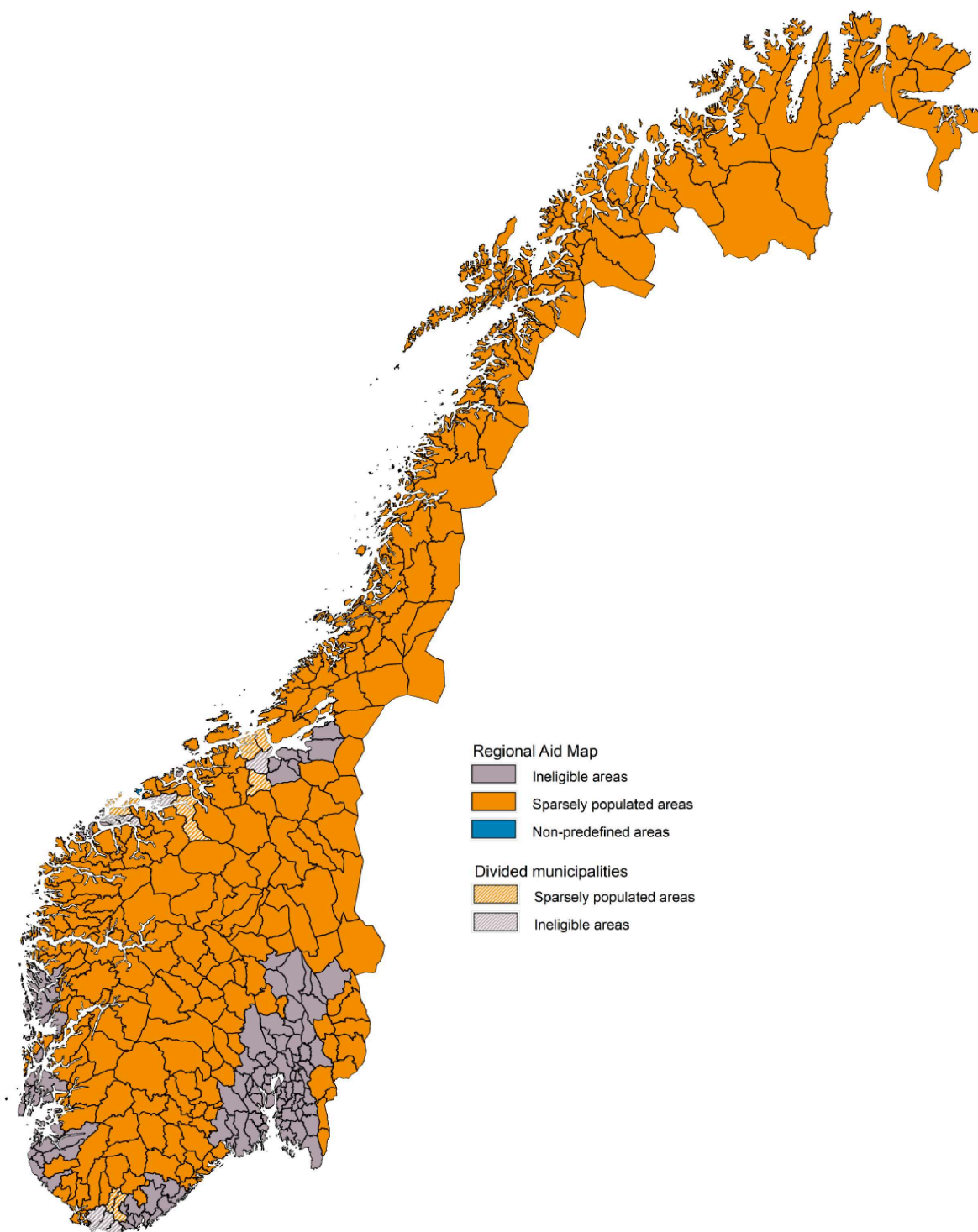
Kommunekode / LAU-kode	Kommunenavn	Tidligere kommune	SB-kode	SB-navn
			15060902	Nerland
			15060903	Sira
			15060904	Slenes
			15060905	Eikesdal
			15060906	Aursjøen
		1545 Midsund	15061001	Søre Midøy
			15061002	Nordre Midøy
			15061003	Midsund Ytre
			15061004	Ugelvik
			15061005	Nerland
			15061006	Raknes
			15061007	Rakvåg
			15061008	Ræstad
			15061009	Nord — Heggdal — Tutra
			15061010	Sør — Heggdal
			15061011	Midsund Indre
1507	Ålesund	1534 Haram	15071101	Fjørtoft
			15071102	Otterlei
			15071103	Rogne
			15071104	Longva
			15071105	Flem
			15071106	Ulla
			15071107	Austnes
			15071108	Haram
			15071109	Kjerstad
			15071110	Farstad
			15071201	Hurla
			15071202	Alvestad
			15071203	Brattvåg
			15071204	Aksla — Håvik
			15071301	Samfjord
			15071302	Strand
			15071303	Slyngstad
			15071304	Tennfjord
			15071305	Vatne
			15071306	Ulvestad — Vatne
			15071307	Hellestranda

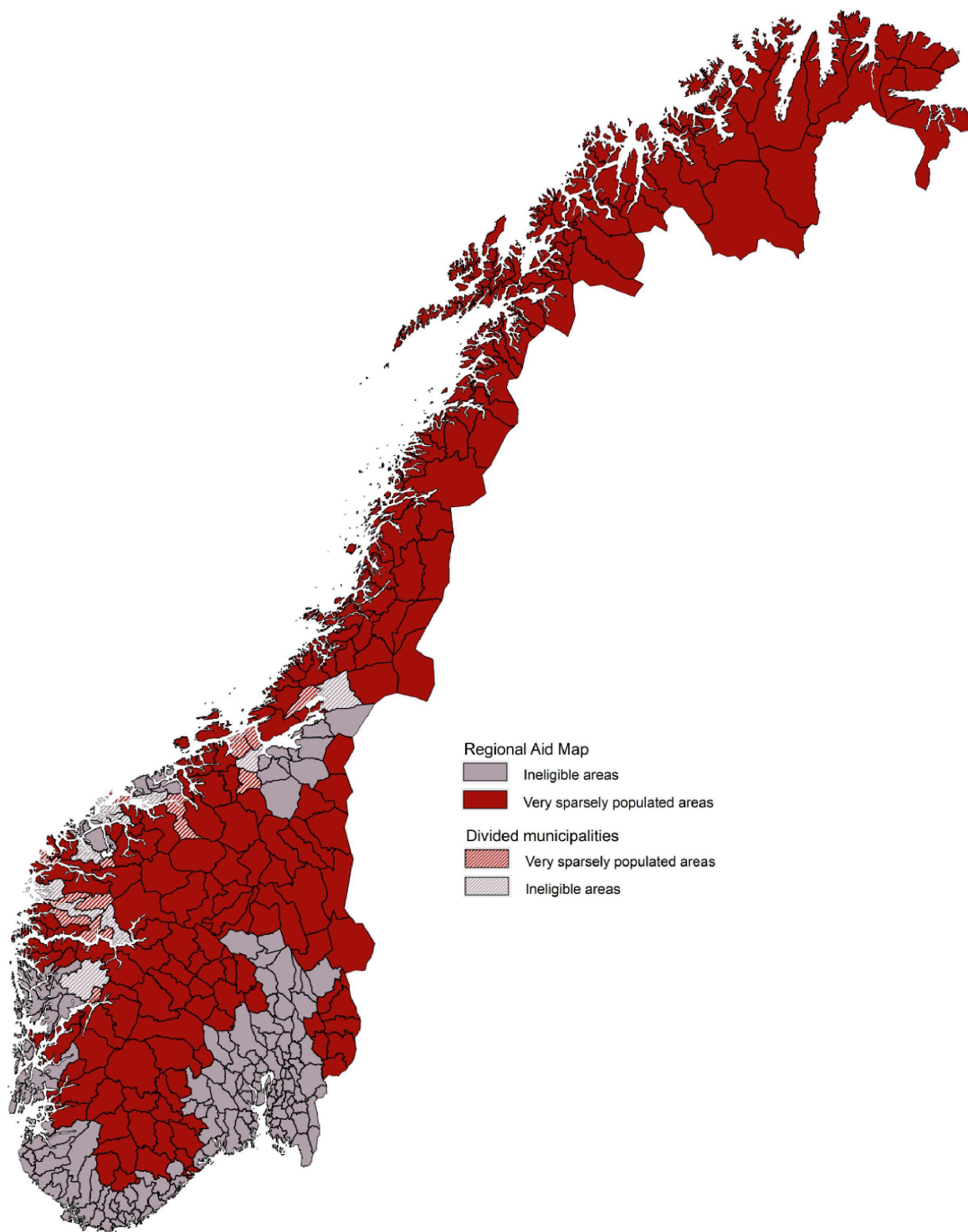
Kommunekode / LAU-kode	Kommunenavn	Tidligere kommune	SB-kode	SB-navn
			15071308	Vestrefjord
			15071401	Bjørnøy — Kalvøy
			15071402	Søvik — Gamlem
			15071403	Grytastrand — Hamsund
		1546 Sandøy	15071701	Myklebost
			15071702	Røsok
			15071703	Bruvoll — Morsund
			15071704	Steinshamn — Harnes
			15071705	Huse
			15071706	Finnøy
			15071708	Sandøy
			15071709	Ona — Husøy
5006	Steinkjer	Verran	50060801	Vada
			50060802	Nordberg
			50060803	Kirkreit
			50060804	Bratreit
			50060805	Holdåsen
			50060806	Malmo
			50060807	Fossdalen
			50060808	Ressem
			50060809	Sundbygda
			50060810	Tverås
			50060811	Folladalen — Ystmark
			50060812	Holden — Langvatnet
			50060901	Sela
			50060902	Follafoss Østre
			50060903	Follafoss Vestre — Tua
			50060904	Skjelstad
			50060905	Verrastranda
5059	Orkland	5023 Meldal	50590501	Midtskog
			50590502	Løvby
			50590503	Løkken Vest
			50590504	Bjørnli
			50590505	Løkken Øst
			50590601	Laksøybygda
			50590602	Drogsetmoen
			50590603	Lo

Kommunekode / LAU-kode	Kommunenavn	Tidligere kommune	SB-kode	SB-navn
			50590604	Storås Vest
			50590605	Fossen
			50590606	Syrstad
			50590607	Grefstad
			50590608	Grøta
			50590609	Hilstad
			50590610	Jerpstad
			50590611	Ree
			50590612	Grut
			50590613	Ilfjellet
			50590614	Resdalen
		5016 Agdenes	50590801	Selven
			50590802	Lysheim
			50590803	Sletvik
			50590804	Fjorden
			50590806	Leksa
			50590807	Ingdalen
			50590808	Hamna
			50590809	Singstad
			50590810	Serten
			50590811	Stranda
		Dele af 5012 Snillfjord	50590901	Aa
			50590902	Vuttudal — Skårild
			50590904	Tannvik
			50590905	Åstfjorden
			50590906	Heggstad
			50590911	Imsterfjorden Indre
			50590912	Moldtun

BILAG III(a) og (b)

Grafiske illustrationer af de støtteberettigede områder

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/469 af 14. februar 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 923/2012, forordning (EU) nr. 139/2014 og forordning (EU) 2017/373 for så vidt angår krav til lufttrafikstyring/luftfartstjenester, udformning af luftrumsstrukturer og datakvalitet, sikkerheden på baner og om ophævelse af forordning (EU) nr. 73/2010

(Den Europæiske Unions Tidende L 104 af 3. april 2020)

Side 15, bilag III, nr. 1), litra b), om ændring af definition nr. 6) i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373:

I stedet for: »6) »flyvepladsflyveinformationstjeneste (AFIS)«: flyveinformationstjeneste, som en udpeget lufttrafiktjenesteudøver tilvejebringer med henblik på flyvepladstrafik«

læses: »6) »flyvepladsflyveinformationstjeneste (AFIS)«: flyveinformationstjeneste, som udøves for flyvepladstrafik af en udpeget lufttrafiktjenesteudøver«

Side 15, bilag III, nr. 1), litra j), om ændring af definition nr. 114) i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373:

I stedet for: »114) »luftfartsfyr«: enhver form for belysning, der er anbragt til hjælp for luftfarten, bortset fra belysning anbragt på et luftfartøj«

læses: »114) »luftfartsslys«: enhver form for belysning, der er anbragt til hjælp for luftfarten, bortset fra belysning anbragt på et luftfartøj«

Side 18, bilag III, nr. 1), litra j), om ændring af definition nr. 154) i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373:

I stedet for: »154) »kontrolzone«: et kontrolleret luftrum, der strækker sig opefter fra jordoverfladen til en fastsat øvre grænse«

læses: »154) »kontrolzone«: et kontrolleret luftrum, der strækker sig opefter fra jordens overflade til en fastsat øvre grænse«

Side 22, bilag III, nr. 1), litra j), om ændring af definition nr. 231) i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373:

I stedet for: »231) »SNOWTAM«: en særlig serie i NOTAM, som gives i et standardformat, og som indeholder en overfladetilstandsrapport, der oplyser om tilstedeværelse eller ophør af farlige situationer som følge af sne, is, snesjap, rim eller vand i tilknytning til sne, sjap, is eller rim i trafikområdet«

læses: »231) »SNOWTAM«: en særlig serie i NOTAM, som gives i et standardformat, og som indeholder en overfladetilstandsrapport, der oplyser om tilstedeværelse eller ophør af farlige situationer som følge af sne, is, snesjap, rim eller vand i tilknytning til sne, sjap, is eller rim på trafikområdet«

Side 32, bilag III, nr. 3), litra b), om tilføjelse af tillæg 1 til bilag III til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tabel 1 »Flyvepladsdata«, femte kolonne, ellefte række:

I stedet for: »Den del af et trafikområde, hvori ATC eller kontrol på jorden anviser en bestemt frekvens«

læses: »Den del af et trafikområde, hvor ATC eller kontrol på jorden anviser en bestemt frekvens«

Side 50, bilag III, nr. 3), litra b), om tilføjelse af tillæg 1 til bilag III til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tabel 1 »Flyvepladsdata«, femte kolonne, ottende række:

I stedet for: »FATO-tærsklen for helikopterflyvepladser, der skal opereres«

læses: »FATO-tærsklen for helikopterflyvepladser, der påtænkes befløjet«

Side 50, bilag III, nr. 3), litra b), om tilføjelse af tillæg 1 til bilag III til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tabel 1 »Flyvepladsdata«, femte kolonne, tiende række:

I stedet for: »WGS-84 geoideundulation ved FATO-tærsklen og TLOF's geometriske centrum, for helikopterflyvepladser, der skal opereres«

læses: »WGS-84 geoideundulation ved FATO-tærsklen og TLOF's geometriske centrum, for helikopterflyvepladser, der påtænkes befløjet«

Side 100, bilag III, nr. 3), litra b), om tilføjelse af tillæg 1 til bilag III til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tabel 5 »Data vedrørende radionavigationshjælpemidler/systemer«, første kolonne, ottende række:

I stedet for: »Luftfartsfyr«

læses: »Luftfartsslys«

Side 100, bilag III, nr. 3), litra b), om tilføjelse af tillæg 1 til bilag III til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tabel 5 »Data vedrørende radionavigationshjælpemidler/systemer«, femte kolonne, ottende række:

I stedet for: »Luftfartsfyr og andre lysfyr, som angiver geografiske positioner, der af medlemsstaten er udvalgt som betydningsfulde«

læses: »Luftfartsslys og andre lysfyr, som angiver geografiske positioner, der af medlemsstaten er udvalgt som betydningsfulde«

Side 109, bilag III, nr. 3), litra b), om tilføjelse af tillæg 1 til bilag III til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tabel »Datatyper som omhandlet i kolonne 4 »Type««, anden kolonne, syvende række:

I stedet for: »Den lodrette afstand målt fra MSL til et punkt eller et niveau på eller i fast forbindelse med jordoverfladen«

læses: »Den lodrette afstand målt fra MSL til et punkt eller et niveau på eller i fast forbindelse med jordens overflade«

Side 113, bilag III, nr. 4), litra a), nr. ii), om tilføjelse af afdeling 4 og 5 i subpart A i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, punkt ATS.OR.430, litra a):

I stedet for: »Lufttrafiktjenesteudøvere sikre, at der anvendes direkte tale- og/eller datalink-kommunikation i jord til jord-kommunikation til lufttrafiktjenestemæssige formål.«

læses: »Lufttrafiktjenesteudøvere skal sikre, at der anvendes direkte tale- og/eller datalink-kommunikation i jord til jord-kommunikation til lufttrafiktjenestemæssige formål.«

Side 115, bilag III, nr. 4), litra a), nr. ii), om tilføjelse af afdeling 4 og 5 i subpart A i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, punkt ATS.OR.440, litra a):

I stedet for: »Lufttrafiktjenesteudøvere skal sikre, at flyveinformationscentraler og kontrolcentraler råder over faciliteter til kommunikation med alle tilstødende flyveinformationscentraler og kontrolcentraler. Disse kommunikationsfaciliteter skal i alle tilfælde omfatte bestemmelser om, at meldinger afgives i en form, der er egnet til permanent registrering, og overføres i overensstemmelse med den transitid, der er fastsat i regionale ICAO-luftfartsaftaler.«

læses: »Lufttrafiktjenesteudøvere skal sikre, at flyveinformationscentraler og kontrolcentraler råder over faciliteter til kommunikation med alle tilstødende flyveinformationscentraler og kontrolcentraler. Disse kommunikationsfaciliteter skal i alle tilfælde omfatte bestemmelser om, at meldinger afgives i en form, der er egnet til permanent registrering og overførelse i overensstemmelse med den transitid, der er fastsat i regionale ICAO-luftfartsaftaler.«

Side 116, bilag III, nr. 4), litra a), nr. ii), om tilføjelse af afdeling 4 og 5 i subpart A i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, punkt ATS.OR.450:

I stedet for: »Lufttrafiktjenesteudøvere skal sikre, at overvågningsdata fra primært og sekundært radarudstyr eller andre systemer (f.eks. ADS-B og ADS-C), der anvendes til støtte for lufttrafiktjenester, automatisk registreres til brug for undersøgelser af havarier og hændelser, eftersøgnings- og redningsaktioner, samt evaluering af og uddannelse i lufttrafiktjenester og overvågningsystemer.«

læses: »Lufttrafiktjenesteudøvere skal sikre, at overvågningsdata fra primært og sekundært radarudstyr eller andre systemer (f.eks. ADS-B og ADS-C), der anvendes til støtte for lufttrafiktjenester, automatisk rekorderes til brug for undersøgelser af havarier og hændelser, eftersøgnings- og redningsaktioner, samt evaluering af og uddannelse i lufttrafiktjenester og overvågningsystemer.«

Side 116, bilag III, nr. 4), litra a), nr. ii), om tilføjelse af afdeling 4 og 5 i subpart A i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, overskriften til punkt ATS.OR.455:

I stedet for: »Opbevaring af registrerede oplysninger og data«

læses: »Opbevaring af registrerede og rekorderede oplysninger og data«

Side 117, bilag III, nr. 4), litra a), nr. ii), om tilføjelse af afdeling 4 og 5 i subpart A i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, punkt ATS.OR.460, litra a):

I stedet for: »a) Medmindre den kompetente myndighed foreskriver andet, skal lufttrafiktjenesteenheder være udstyret med anordninger, som rekorderer baggrundskommunikation og det auditive miljø ved flyvelederens, den ansvarlige flyveinformationstjenestemedarbejders eller AFIS-medarbejderens arbejdsstation, alt efter hvad der er relevant, og som er i stand til at opbevare de oplysninger, der rekorderes i løbet af mindst de sidste 24 driftstimer.«

læses: »a) Medmindre den kompetente myndighed foreskriver andet, skal lufttrafiktjenesteenheder være udstyret med anordninger, som rekorderer baggrundskommunikation og det auditive miljø ved flyvelederens, flyveinformationstjenestemedarbejderens eller AFIS-medarbejderens arbejdsstation, alt efter hvad der er relevant, og som er i stand til at opbevare de oplysninger, der rekorderes i løbet af mindst de sidste 24 driftstimer.«

Side 119, bilag III, nr. 4), litra a), nr. ii), om tilføjelse af afdeling 4 og 5 i subpart A i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, punkt ATS.OR.520:

I stedet for: »Lufttrafiktjenesteudøvere skal sikre, at kontrollårne, AFIS-enheder og enheder, der udøver indflyvningskontroltjeneste, løbende holdes underrettet om forhold i trafikområdet af betydning for operationerne, herunder forekomsten af midlertidige farer, og den operationelle status for alle tilknyttede faciliteter på den eller de flyvepladser, de varetager, som rapporteret af flyvepladsoperatøren.«

læses: »Lufttrafiktjenesteudøvere skal sikre, at kontrollårne, AFIS-enheder og enheder, der udøver indflyvningskontroltjeneste, løbende holdes underrettet om forhold på trafikområdet af betydning for operationerne, herunder forekomsten af midlertidige farer, og den operationelle status for alle tilknyttede faciliteter på den eller de flyvepladser, de varetager, som rapporteret af flyvepladsoperatøren.«

Side 122, bilag III, nr. 4), litra b), nr. i), andet led, om ændring af afdeling 1 i subpart B i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, ved tilføjelse af punkt ATS.TR.150:

I stedet for: »**ATS.TR.150 Luftfartsfyrtår**

Lufttrafiktjenesteudøvere skal fastlægge procedurer for drift af luftfartsfyrtår, uanset om de befinder sig på eller i nærheden af en flyveplads.«

læses: »**ATS.TR.150 Luftfartslys**

Lufttrafiktjenesteudøvere skal fastlægge procedurer for drift af luftfartslys, uanset om de befinder sig på eller i nærheden af en flyveplads.«

Side 123, bilag III, nr. 4), litra b), nr. i), andet led, om ændring af afdeling 1 i subpart B i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, ved tilføjelse af punkt ATS.TR.155, litra c), indledende sætning:

I stedet for: »Lufttrafiktjenesteudøvere skal, alt efter de funktioner for hvilke der anvendes ATC-overvågningsoplysninger i forbindelse med udøvelse af lufttrafiktjenester, fastlægge procedurer for:«

læses: »Lufttrafiktjenesteudøvere skal, alt efter de funktioner for hvilke der anvendes ATS-overvågningsoplysninger i forbindelse med udøvelse af lufttrafiktjenester, fastlægge procedurer for:«

Side 123, bilag III, nr. 4), litra b), nr. i), andet led, om ændring af afdeling 1 i subpart B i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, ved tilføjelse af punkt ATS.TR.160:

I stedet for: »Den kompetente myndighed må specificere yderligere eller alternative betingelser og procedurer i forhold til dem, der er omhandlet i denne subpart B, som lufttrafiktjenesteenheder skal anvende med henblik på udøvelse af lufttrafiktjeneste i forbindelse med flyveprøvninger.«

læses: »Den kompetente myndighed må specificere yderligere eller alternative betingelser og procedurer i forhold til dem, der er omhandlet i denne subpart B, som lufttrafiktjenesteenheder skal anvende med henblik på udøvelse af lufttrafiktjeneste i forbindelse med prøveflyvninger.«

Side 132, bilag III, nr. 4), litra b), nr. ii), om tilføjelse af afdeling 3, i subpart B i bilag IV til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, punkt ATS.TR.305, litra a), nr. 5):

I stedet for: »(5) oplysninger om forandring i flyvepladsers og deres tilhørende hjælpemidlers tilstand, herunder oplysning om trafikområdernes tilstand, når disse områder er berørt af sne, is eller vandansamlinger af en anselig dybde«

læses: »(5) oplysninger om forandring i flyvepladsers og deres tilhørende hjælpemidlers tilstand, herunder oplysning om trafikområdernes tilstand, når disse områder er berørt af sne, is eller stående vand af en anselig dybde«

Side 180, bilag III, nr. 6), om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, subpart B, afdeling 3, kapitel 1, punkt AIS.TR.330 NOTAM, litra a), nr. 21):

I stedet for: »(21) tilstedeværelse af, ophør af eller væsentlige ændringer med hensyn til farlige situationer som følge af sne, snesjap, is, radioaktivt materiale, giftige kemikalier, vulkansk askeaflejring eller vandansamlinger i trafikområdet«

læses: »(21) tilstedeværelse af, ophør af eller væsentlige ændringer med hensyn til farlige situationer som følge af sne, snesjap, is, radioaktivt materiale, giftige kemikalier, vulkansk askeaflejring eller stående vand på trafikområdet«

Side 181, bilag III, nr. 6), om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, subpart B, afdeling 3, kapitel 1, punkt AIS.TR.330 NOTAM, litra f):

I stedet for: »f) Oplysninger om sne, snesjap, is, rim, vandansamlinger eller vand fra sne, sjap, is eller rim på trafikområdet skal formidles ved hjælp af SNOWTAM og skal indeholde oplysningerne i den rækkefølge, der er vist i SNOWTAM-formatet i tillæg 3a.«

læses: »f) Oplysninger om sne, snesjap, is, rim, stående vand eller vand fra sne, sjap, is eller rim på trafikområdet skal formidles ved hjælp af SNOWTAM og skal indeholde oplysningerne i den rækkefølge, der er vist i SNOWTAM-formatet i tillæg 3a.«

Side 209, bilag III, nr. 6), om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, subpart B, afdeling 5, tillæg 1, del 2, titlen på punkt ENR 4.5 og indledende sætning:

I stedet for: »**ENR 4.5 Luftfartsfyr — en route**

En liste over luftfartsfyr og andre lysfyr, som angiver geografiske positioner, der af medlemsstaten er udvalgt som betydningsfulde, herunder:«

læses: »**ENR 4.5 Luftfartslys — en route**

En liste over luftfartslys og andre lysfyr, som angiver geografiske positioner, der af medlemsstaten er udvalgt som betydningsfulde, herunder:«.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU

(Den Europæiske Unions Tidende L 170 af 12. maj 2021)

1) Side 85, betragtning 95:

I stedet for: »(95) Aktiviteter i forbindelse med SST-, SWE- og NEO-delkomponenter bør tage hensyn til samarbejdet med internationale partnere, navnlig De Forenede Stater, internationale organisationer og andre tredjeparter, navnlig for at undgå kollisioner i rummet, forhindre spredning af rumaffald og øge beredskabet over for virkningerne af ekstremt rumvejr og jordnære objekter.«

læses: »(95) Aktiviteter i forbindelse med SST-, SWE- og NEO-delkomponenter bør tage hensyn til samarbejdet med internationale partnere, navnlig De Forenede Stater, internationale organisationer og andre tredjeparter, navnlig for at undgå kollisioner i rummet, forhindre spredning af rumaffald og øge beredskabet over for virkningerne af ekstreme rumvejrshændelser og jordnære objekter.«

2) Side 85, betragtning 97, 1. punkt.

I stedet for: »(97) Ekstremt rumvejr kan true sikkerheden for borgerne og forstyrre driften af rum- og jordbaseret infrastruktur.«

læses: »(97) Ekstreme rumvejrshændelser kan true sikkerheden for borgerne og forstyrre driften af rum- og jordbaseret infrastruktur.«

3) Side 90, artikel 2, nr. 5):

I stedet for: »5) »rumvejr« eller »SWE«: naturligt forekommende variationer i rummiljøet ved solen og omkring jorden, herunder soleruptioner, solprotoner, variationer i solvinden, udstødelse af koronamasse, geomagnetiske storme og dynamikker, solstrålingsstorme og ionosfæriske forstyrrelser, som potentielt kan indvirke på jorden og på rumbaserede infrastrukturer«

læses: »5) »rumvejrshændelser« eller »SWE«: naturligt forekommende variationer i rummiljøet ved solen og omkring jorden, herunder soleruptioner, solprotoner, variationer i solvinden, udstødelse af koronamasse, geomagnetiske storme og dynamikker, solstrålingsstorme og ionosfæriske forstyrrelser, som potentielt kan indvirke på jorden og på rumbaserede infrastrukturer«

4) Side 90, artikel 2, nr. 6):

I stedet for: »6) »kendskab til situationen i rummet« (space situational awareness eller »SSA«): en holistisk tilgang, herunder viden om og forståelse af de vigtigste risici i rummet, der omfatter kollisioner mellem rumobjekter, fragmentering og genindtrængen af rumobjekter i atmosfæren, rumvejrshændelser og jordnære objekter«

læses: »6) »kendskab til situationen i rummet« (space situational awareness eller »SSA«): en holistisk tilgang, herunder viden om og forståelse af de vigtigste risici i rummet, der omfatter kollisioner mellem rumobjekter, fragmentering og genindtrængen af rumobjekter i atmosfæren, rumvejrshændelser og jordnære objekter«

5) Side 92, artikel 2, nr. 29:

I stedet for: »29) »betroet administrator«: en juridisk enhed, der er uafhængig af Kommissionen eller en tredjepart, og som modtager data fra Kommissionen eller den pågældende tredjepart med henblik på sikker opbevaring og behandling af disse data.«

læses: »29) »betroet enhed«: en juridisk enhed, der er uafhængig af Kommissionen eller en tredjepart, og som modtager data fra Kommissionen eller den pågældende tredjepart med henblik på sikker opbevaring og behandling af disse data.«

6) Side 92, artikel 3, stk. 1, litra d), nr. ii):

I stedet for: »ii) »SWE-delkomponent«, som er observationsbaserede parametre med relation til rumvejr og«

læses: »ii) »SWE-delkomponent«, som er observationsbaserede parametre med relation til rumvejrshændelser og«

7) Side 93, artikel 4, stk. 2, litra c):

I stedet for: »c) for SSA: at forbedre kapaciteter med henblik på at overvåge, spore og identificere rumobjekter og rumaffald for yderligere at øge præstation og autonomi på EU-niveau for kapaciteter under SST-delkomponenten, levere rumvejrstjenester og kortlægge og oprette netværk for medlemsstaternes NEO-kapaciteter«

læses: »c) for SSA: at forbedre kapaciteter med henblik på at overvåge, spore og identificere rumobjekter og rumaffald for yderligere at øge præstation og autonomi på EU-niveau for kapaciteter under SST-delkomponenten, levere tjenester for rumvejrshændelser og kortlægge og oprette netværk for medlemsstaternes NEO-kapaciteter«.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/612 af 6. april 2022 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (omarbejdning)

(Den Europæiske Unions Tidende L 115 af 13. april 2022)

Side 18, artikel 2, stk. 2, litra j):

I stedet for: »j) »reguleret dataroamingtjeneste«: en roamingtjeneste, der gør det muligt for en roamingkunde at benytte pakkekoblet datakommunikation ved hjælp af en mobil enhed, mens enheden er forbundet med et besøgt net, dog ikke transmission og modtagelse af regulerede roamingopkald eller roaming-SMS'er, herunder transmission og modtagelse af MMS-beskeder«

læses: »j) »reguleret dataroamingtjeneste«: en roamingtjeneste, der gør det muligt for en roamingkunde at benytte pakkekoblet datakommunikation ved hjælp af en mobil enhed, mens enheden er forbundet med et besøgt net, hvilket ikke omfatter transmission og modtagelse af regulerede roamingopkald eller roaming-SMS'er, men derimod omfatter transmission og modtagelse af MMS-beskeder«.

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1338 af 11. august 2021 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/373 for så vidt angår rapporteringskrav og indberetningskanaler mellem organisationer og krav til meteorologiske tjenester

(Den Europæiske Unions Tidende L 289 af 12. august 2021)

Side 49, bilag V om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tillæg 3, SNOWTAM-FORMAT, skemaet, første kolonne, 11. række »(Beskrivelse af tilstanden over den samlede banelængde)«, 11. tilstandsbeskrivelse:

I stedet for: »VANDANSAMLING«

læses: »STÅENDE VAND«

Side 49, bilag V om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tillæg 3, SNOWTAM-FORMAT, skemaet, første kolonne, 18. række:

I stedet for: »SNEDRIVER PÅ BANEN«

læses: »SNEVOLDE PÅ BANEN«

Side 49, bilag V om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tillæg 3, SNOWTAM-FORMAT, skemaet, første kolonne, 19. række:

I stedet for: »SNEDRIVER PÅ EN RULLEVEJ«

læses: »SNEVOLDE PÅ EN RULLEVEJ«

Side 49, bilag V om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tillæg 3, SNOWTAM-FORMAT, skemaet, første kolonne, 20. række:

I stedet for: »SNEDRIVER GRÆSENDE OP TIL BANEN«

læses: »SNEVOLDE, DER STØDER OP TIL BANEN«.

Side 51, bilag V om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tillæg 3, afdeling »Vejledning i udfyldelse af SNOWTAM-FORMATET«, afsnit 2, punkt F, andet afsnit, første led:

I stedet for: »— vandansamlinger, værdien 04 rapporteres efterfulgt af den vurderede værdi. Signifikante ændringer 3 mm«

læses: »— stående vand, værdien 04 rapporteres efterfulgt af den vurderede værdi. Signifikante ændringer 3 mm«

Side 51, bilag V om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tillæg 3, afdeling »Vejledning i udfyldelse af SNOWTAM-FORMATET«, afsnit 2, punkt G, tiende tilstandsbeskrivelse:

I stedet for: »VANDANSAMLING«

Læses »STÅENDE VAND«

Side 52, bilag V om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tillæg 3, afdeling »Vejledning i udfyldelse af SNOWTAM-FORMATET«, afsnit 3, punkt M:

I stedet for: »Punkt M — Snedriver på banen. Når snedriver rapporteres at forekomme på banen, skal den lavere banedesignation indsættes med et mellemrum »SNOWBANK« (SNEDRIVE) og med et mellemrum venstre »L« eller højre »R« eller begge sider »LR«, efterfulgt af afstanden i meter fra centerlinjen, adskilt af et mellemrum »FM CL« (RWY nn eller RWY nn[L] eller nn[C] eller nn[R] SNOWBANK Lnn eller Rnn eller LRnn FM CL).«

læses: »Punkt M — Snevolde på banen. Når snevolde rapporteres at forekomme på banen, skal den lavere banedesignation indsættes med et mellemrum »SNOWBANK« (SNEVOLD) og med et mellemrum venstre »L« eller højre »R« eller begge sider »LR«, efterfulgt af afstanden i meter fra centerlinjen, adskilt af et mellemrum »FM CL« (RWY nn eller RWY nn[L] eller nn[C] eller nn[R] SNOWBANK Lnn eller Rnn eller LRnn FM CL).«

Side 52, bilag V om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tillæg 3, afdeling »Vejledning i udfyldelse af SNOWTAM-FORMATET«, afsnit 3, punkt N:

I stedet for: »Punkt N — Snedriver på en rullevej. Hvis der findes snedriver på en rullevej indsættes rullevejens designator med et mellemrum »SNOWBANKS« (SNEDRIVER) (TWY [nn]n eller TWYS [nn]n/[nn]n/[nn]n... eller ALL TWYS SNOWBANKS).«

læses: »Punkt N — Snevolde på en rullevej. Hvis der findes snevolde på en eller flere rulleveje, indsættes rullevej(e)s designator(er) med et mellemrum »SNOWBANKS« (SNEVOLDE) (TWY [nn]n eller TWYS [nn]n/[nn]n/[nn]n... eller ALL TWYS SNOWBANKS).«

Side 52, bilag V om ændring af bilag VI til gennemførelsesforordning (EU) 2017/373, tillæg 3, afdeling »Vejledning i udfyldelse af SNOWTAM-FORMATET«, afsnit 3, punkt O:

I stedet for: »Punkt O — Snedriver, der støder op til banen. Når snedriver rapporteres at forekomme og gennemtrænger højdeprofilen i flyvepladsens sneberedskabsplan, skal den lavere banedesignation og »ADJ SNOWBANKS« (TILST SNEDRIVER) indsættes (RWY nn eller RWY nn [L] eller nn [C] eller nn [R] ADJ SNOWBANKS).«

læses: »Punkt O — Snevolde, der støder op til banen. Når snevolde rapporteres at forekomme og gennemtrænger højdeprofilen i flyvepladsens sneberedskabsplan, skal den lavere banedesignation og »ADJ SNOWBANKS« (TILST SNEVOLDE) indsættes (RWY nn eller RWY nn [L] eller nn [C] eller nn [R] ADJ SNOWBANKS).«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA